List učenika OŠ Murterski škoji, šk. god. 2017./2018., broj 25, godina 25

ŠKOJI

TEMA BROJA: FILM - PREDSTAVLJAMO - IZ ŽIVOTA ŠKOLE - ZABAVNE STRANICE

pocetak2018.indd 1 11.2.2018. 22:05:43

ŠKOJI

List učenika OŠ Murterski škoji, Murter

Adresa uredništva:
Škoji, Put škole 10
Murter

Telefon i telefaks: 022 435-260

Izdavač:
OŠ Murterski škoji, Murter

Za izdavača:
prof. Edo Juraga, ravnatelj

Glavna urednica:
Klara Rameša, 7 r.

Odgovorna urednica:
Gordana Knez, prof.

Lektorica:
Gordana Knez, prof.

Fotografije:
uredništvo

Uredništvo:
Gordana Knez,
Martina Fantov,
Klara Rameša 7.r
Sara Langus 7.r.
Manuela Ježina 5.r.
Hana Kurkut 5.r.
Dora Živković 5.r.,

Oblikovanje i grafička priprema:
Petar Alfirević, dipl. ing.

Tisak:
Print Centar, Šibenik

Naklada:
220 primjeraka

RIJEČ UREDNICE

Dragi čitatelji, i ove godine ukazana mi je čast uvesti vas u još jedan novi broj ŠKOJA. Naš školski list ima svoje vjerne čitatelje koji s nestrpljenjem čekaju izlazak novoga broja.
U međuvremenu, mi smo i dalje bili aktivni, vrijedno prikupljajući podatke o svim zbivanjima. Trudili smo se, pisali, istraživali, čitali, gledali i nadamo se da ćemo opravdati svoj trud i da će školski list i dalje biti zanimljiv. Pokušali smo vam prenijeti sve zanimljivosti iz prethodne godine i slikom i riječju. Nadam se da ćete uživati čitajući Škoje i da ćemo vam uljepšati slobodno vrijeme.
Radujte se i uživajte zajedno s nama!

Vaša glavna urednica, Klara Rameša

SADRŽAJ:

Dobrodošli 2
Čestitamo 3
Školska zbivanja 6
Vrijedne ruke 9
Tema broja - film 11
Kroz riječi i sliku 18
Tema broja - film 24
Putujemo 28
Iz pera malih novinara 32
Predstavljamo 34
To smo mi 36
Zabavne stranice 38
Maškare 40

NAŠI USPJESI

Naši učenici osvojili su 2. mjesto na županijskom **Natjecanju iz rukometa za osnovne škole.** Njihov voditelj i trener bio je učitelj tjelesnoga odgoja Dinko Lucić. U finalu su igrali s OŠ Petar Krešimir IV. iz Šibenika i izgubili s rezultatom 19:18.

Na županijskom **Natjecanju u nogometu za osnovne škole** na kojem je sudjelovalo preko 20 ekipa naši učenici osvojili su 4. mjesto. U borbi za treće mjesto izgubili su 3:2 od ekipe Vodica.

naši uspješni rukometaši

Na međunarodnom Natjecanju iz informatike i računalnoga razmišljanja Dabar 2017. pod mentorstvom učiteljice Jelene Meić učenice 7. razreda postigle su izvrsne rezultate. Irena Kovačević je među 10% najboljih učenika, a Cvita Božikov je među 20 % najboljih u kategoriji MegaDabar (7. i 8. razredi).

Mihaela Veronika Šikić i Magdalena Turčinov sudjelovale su na **5. nacionalnom Natjecanju u čitanju naglas** koje se održalo 23. i 24. studenoga 2017. u Sisku. Tema ovogodišnjeg natjecanja bio je čarobnjački svijet Harryja Pottera čime je obilježena 20. obljetnica svjetski poznate knjige britanske književnice J. K. Rowling *Harry Potter i kamen mudraca*. Pogledale su i izložbu 20 godina magije na kojoj je između ostaloga izloženo 190 knjiga Harryja Pottera na 34 svjetska jezika. U dva dana natjecalo se čak 30 natjecatelja iz 15 županija.Učenici od 3. do 8. razreda svojim su nastupom i lijepim čitanjem zadali težak zadatak prosudbenoj komisiji. Valjalo je odabrati najbolje među najboljima koji su se uspjeli istaknuti među ostalim natjecateljima. Naše predstavnice nisu završile među pobjednicima, ali to nije ni bio jedini cilj natjecanja. Zajedno sa svojom mentoricom Martinom Fantov upoznale su prirodne ljepote i znamenitosti grada Siska, pogledale predstavu u Gradskom kazalištu Sisak i sklopile nova poznanstva. Sve to zahvaljujući ljubavi prema knjizi i čitanju.

U utorak 10. listopada 2017. u Gradskoj knjižnici „Juraj Šižgorić“ otvorena je **izložba fotografija učenika OŠ Murterski škoji**. Fotografije su nastale kao rezultat prošlogodišnjeg natjecanja iz likovne kulture na temu "Ritam svjetla i ritam boja" pod mentorstvom učiteljice Ivane Skroze i foto radionice Sanje Grgić Ćurić pod nazivom "Svijet u bojama". Izložba je bila otvorena do 19. listopada, a nakon toga radovi su izloženi u holu naše škole. Na izložbi su sudjelovali: **Tara Morosavljević, Mirta Turčinov, Luce Marača, Nikolina Krluk, Cvita Božikov, Klara Rameša, Sara Langus, Sara Burtina i Lovre Turčinov.**

Lavanda Matutinović, učenica 4. razreda, sudjelovala je na 13. natječaju **Moja prva knjiga**. Njena slikovnica Moji smiješni ljubimci prepoznata je kao kvalitetan i kreativno osmišljen rad te je osvojila treće mjesto.

Klara Rameša i Sara Langus,
7. razred

na otvaranju svoje prve izložbe

pocetak2018.indd 3 11.2.2018. 22:05:44

Sara Grozdić osvojila 5. mjesto na državnom Natjecanju iz hrvatskoga jezika

Naša učenica 8.r. Sara Grozdić i ove godine sudjelovala je na XXII. državnom Natjecanju iz hrvatskoga jezika i osvojila je izvrsno peto mjesto s ostvarenih 93 boda od mogućih 100 bodova.
Domaćin državnoga Natjecanja bila je OŠ Fausta Vrančića iz Šibenika. Učenica i njezina mentorica Gordana Knez bile su smještene u TN Solaris u Hotelu Niko. Natjecanje je trajalo od 26. travnja do 28. travnja 2017. g. Na Natjecanju je uz Saru sudjelovala i još jedna predstavnica naše županije, to je učenica Karla Šarić iz OŠ Jurja Dalmatinca i njezina mentorica Ana Paić-Karega. Uz ugodno druženje brzo su prošla tri dana natjecanja čiji je vrhunac bio u petak 28. travnja svečanom podjelom priznanja, zahvalnica i pohvalnica te povratkom kući. Još jednom iskrene čestitke Sari i njezinoj mentorici.

Klara Rameša, 7. r.

Sara Grozdić

Antea Nika Paić

Antea i Sara prve na županijskom Natjecanju iz hrvatskog jezika

Županijsko Natjecanje iz hrvatskoga jezika održano je 6. ožujka 2017. u OŠ Meterize. Našu školu predstavljale su dvije učenice Antea Nika Paić, 7. r. i Sara Grozdić, 8.r. i postigle su izvrstan uspjeh.
U kategoriji sedmih razreda prvo mjesto osvojila je učenica Antea Nika Paić s osvojenih 77 bodova od 90. U kategoriji osmih razreda prvo mjesto osvojila je učenica Sara Grozdić s osvojenih 87 bodova od 90 i time se plasirala na državno Natjecanje iz Hrvatskoga jezika.

Sara Langus, 7. r.

Lidrano 2017.

Županijska Smotra LiDraNo održana je 16. veljače 2017. u Vodicama. Našu školu predstavljali su Jere Vodopija u dramskom izričaju, Cvita Božikov i Klara Rameša s novinarskim radovima i Sara Langus s literarnim radom. Na državnu smotru Lidrano predložen je novinarski rad Klare Rameše „Intervju s Nikolom Bašićem“ i naš školski list „Škoji“.

Klara Rameša, 7. r.

Klara vrsna novinarka

Jere budući glumac

pocetak2018.indd 4 11.2.2018. 22:05:45

V. DRŽAVNO NATJECANJE U ČITANJU NAGLAS

Učenice naše škole Magdalena Turčinov 7.r. i Mihaela Veronika Šikić 4.r. osvojile su prvo mjesto u čitanju naglas u Šibensko-kninskoj županiji. Magdalena je bila prva u kategoriji od šestoga do osmoga razreda, a Mihaela Veronika je bila prva u kategoriji od drugoga do petoga razreda. Izvrsnim rezultatom plasirale su se na državno Natjecanje u čitanju naglas u Sisku 23.11.2017.

Sisak

Dana 23. studenoga 2017. godine oko osam sati ujutro knjižničarka Martina Fantov, Mihaela Veronika Šikić, njezini roditelji i ja zaputili smo se prema Sisku. Najavljeno je da će vrijeme u Sisku biti suho i hladno pa smo se zabundali u kape i šalove, ali kad smo stigli, bilo je skoro toplije nego u Murteru. Smjestili smo se u Hotel Panoniju. Upoznala sam se s cimericom koja se zvala Ena. Nakon ručka imali smo tri sata slobodna te smo otišli u trgovinu ispod hotela. Oko 15.30 h zaputili smo se prema Kockici. Kockica je mjesto gdje su se odvijala natjecanja za mlađu i višu kategoriju. Ove godine tema je bio Harry Potter. Nakon uvoda i predstave najviše mi se svidjela baletna koreografija. Kad je počelo natjecanje među mlađim čitateljima, kod naše Mihaele javila se trema, kao i kod svih vjerujem, ali kad je došao red na Mihaelu, ona je rasturila. Poslije natjecanja za nižu kategoriju vratili smo se u hotel gdje smo imali zajedničku večeru. Nakon večere otišli smo na predstavu koja je bila jako zanimljiva, a naslov joj glasi "Tko nema u vugla, gugla". Sam naslov govori da je zanimljiva. Poslije predstave bilo je vrijeme za spavanje, ali moje tri prijateljice i ja smo se potajice skupile u jednu sobu i igrale bocu istine, i time jedna drugoj govorile o svojim prvim ljubavima i simpatijama. Oko 10 sati navečer otišle smo na spavanje.

ponosne predstavnice naše škole

2. dan

Nisam se baš naspavala jer me u šest sati probudilo sunce. Doručak je bio oko sedam sati, a poslije doručka razgledavanje grada. Grad je prekrasan. Ima prekrasne parkove ujesen pune šarena lišća. Posjetili smo stari sisački most koji je nad rijekom Kupom, crkvice i ostalo. Nakon razgledavanja grada uslijedilo je natjecanje više kategorije. Mene je također tresla trema, ali izlaskom na pozornicu trema je nestala. Uspjeh mi nije bio prioritet pa sam skroz ležerno, bez imalo tuge što nisam prva ili druga, izišla iz ustanove. Poslije natjecanja knjižničarka, Mihaela i ja otišle smo na zasluženi kolač. Dok su ostali kupovali suvenire, mi smo uživale u kolaču. Na kraju, najgori dio je odlazak, rastanak od prijatelja koje možda više nikad nećemo vidjeti.

Put od Zagreba do Murtera bio je dug i naporan, jedva sam čekala doći kući. Izlaskom iz Zagreba stalno smo zastajkivali na semaforima zbog gužve u gradu. Kad smo napokon izišli iz Zagreba, put je tekao, i tekao, i nikako proći. I onda, ugledavši naplatne kućice, poskočim znajući da smo blizu. U kasnim večernjim satima napokon smo stigli u Vodice gdje nas je čekala moja mama i odvela do Murtera. Kad sam došla kući, odmah sam prepričala svoje dogodovštine roditeljima, braći, sestrama, a sutradan i prijateljima. Bilo je super!

Magdalena Turčinov, 7.r.

sve u znaku čarolija

pocetak2018.indd 5 11.2.2018. 22:05:45

UREĐENJE ŠKOLSKOGA VRTA

Ove godine ostvarila se naša i ravnateljeva dugo priželjkivana želja, a ta je da se uredi školski vrt. Školski vrt ima veliku površinu i oblik trokuta. Sve je započelo prijavom na natječaj Zaklade Kajo Dadić iz Splita. I tako su nam odobrena sredstva za građansku akciju "Šporkaj se i nauči!" Nisu nam bila dostatna za uređenje cijeloga vrta, ali uz dobru suradnju s Općinom Murter-Kornati, Komunalnim poduzećem "Murtela" i Turističkom zajednicom općine Murter-Kornati naš je vrt dobio novo lice. Kako je školi ovo prvi takav projekt, u pomoć su priskočili članovi Udruge Argonauta koji imaju višegodišnje iskustvo u pisanju i provođenju raznih projekata.

za ljepši školski vrt

Prvo je trebalo osmisliti kako će vrt izgledati. Učenici sedmoga i osmoga razreda dobili su priliku osmisliti izgled vrta i što bi željeli u njega posaditi, ali su morali paziti da u vrtu budu autohtone vrste. U tome im je pomogla učiteljica biologije Ana-Marija Prolić. Oni su napravili prezentacije o biljkama koje će biti posađene u vrtu.

Učenici su izišli na teren i podijelili se u četiri grupe tako da je svaka grupa obradila jednu cjelinu vrta: autohtono mediteransko bilje, dalmatinski voćnjak, dalmatinski povrtnjak i autohtono začinsko i ljekovito bilje.

Na prvu akciju, koja je bila najzahtjevnija, pozvani su preko lokalnih medija svi mještani, roditelji, učenici i djelatnici škole. Akcija se sastojala u tome da je tlo trebalo očistiti od kamenja koje je provirilo iz zemlje nakon što je bilo preorano. U tome nam je svojim volonterskim radom pomogao Zajednički obrt za usluge Milovac.

U čišćenju su sudjelovali svi učenici škole čak i pod nastavom tjelesne kulture ili satu razredne zajednice. Trud se stvarno isplatio jer je tlo bilo spremno za sadnju.

Poslije pripremnih radnji, učenici 7. razreda napravili su plakat kojim su pozvali lokalno stanovništvo na aktivnost sađenja biljaka u školski vrt.

Druga faza akcije održana je u subotu, 14. listopada 2017. U akciji su sudjelovali učenici i njihovi roditelji te djelatnici škole. Tijekom akcije posađeno je 12 sadnica šipaka, 4 sadnice planike, 4 sadnice žižula, 12 sadnica lovora, 39 sadnica ružmarina, 40 sadnica lavande, 20 sadnica kadulje, 10 sadnica smilja, 6 sadnica mirte te sadnice mješovitoga začinskog bilja. Uz to su trasirane staze kroz vrt i nasute bijelim šljunkom. Staze su zatim obrubljene kamenom koji je preostao od čišćenje tla u prethodnoj akciji. Djelatnici Murtele su tijekom akcije montirali pet klupa i to tri pored vrta, a dvije u unutarnjem školskom dvorištu. Uz pomoć kućnoga majstora i roditelja napravljeno je kompostište u zadnjem dijelu vrta.

Kroz ovu građansku akciju naučili smo o važnosti samoorganiziranja i volontiranja u aktivnostima koje doprinose razvoju i boljitku cjelokupne lokalne zajednice. Učenici su kroz fizički rad naučili kako su njihovi djedovi i bake obrađivali zemlju od koje su živjeli. Uz to su upoznali autohtono bilje koje su imali prilike sami posaditi i o kojima će trajno voditi brigu tijekom školovanja.

Svi mi iščekujemo vidjeti vrt u njegovom punom cvatu iako će za to biti potrebno nekoliko godina, ali čovjeka trebaju veseliti male stvari. Ovo je tek mali korak jer nas čeka mukotrpan posao u njegovom održavanju. Na ovaj način postali smo svjesni da zajedničkim naporima udruženi pojedinci mogu učiniti više i bolje.

Sara Langus, 7.r.

snaga u mislima, snaga u djelu

pocetak2018.indd 6 11.2.2018. 22:05:45

ZA DJECU AFRIKE

Humanitarni koncert „Za djecu Afrike“ koji se u organizaciji naše škole održava već šestu godinu okupio je izvođače sa čitavog otoka. Nastupili su Pjevački zbor OŠ Murterski škoji Murter, Puhački orkestar KUD Hartić Tisno, Dječji crkveni zbor Sv. Mihovil Murter, Mate & Danijela, Klapa Solaris Šibenik, KUD Zora Betina i KUD Koledišće Jezera. Odaziv publike je bio odličan pa je prikupljeno ukupno dvije tisuće i tristo kuna.

Dora Živković, 5. r.

mali folkloraši

PROLJETNI KROS 2017.

s osmijehom u cilj

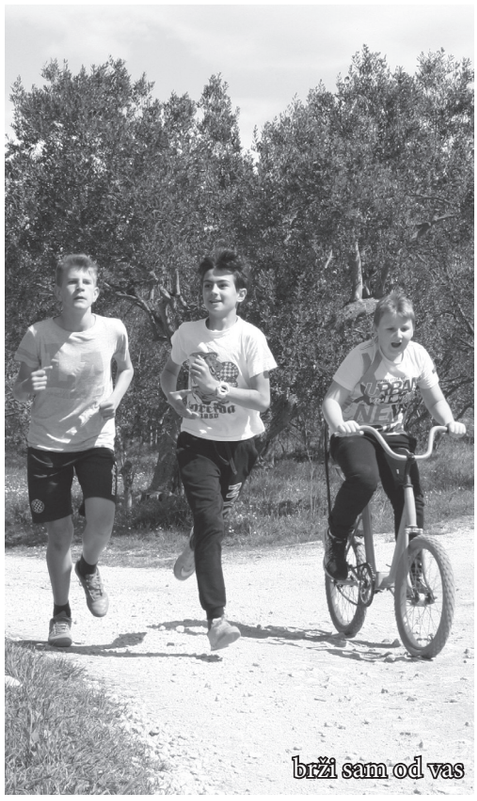
brži sam od vas

U našoj školi 9. travnja 2017. godine održana je utrka „Proljetni kros 2017.“ Ona se već tradicionalno održava svake godine. Prijašnjih godina na utrci bi sudjelovali učenici i roditelji, ali ove godine sudjelovali su samo učenici.

Okupili su se na mjestu koje je bilo označeno za start, nestrpljivo očekujući znak za početak utrke. Bili su jako uzbuđeni. Utrka je bila naporna i iscrpljujuća. Donijela je sljedeće rezultate:

U kategoriji prvoga i drugoga razreda najbrži su bili Nikola Burtina i Greta Kurkut, a u kategoriji trećeg i četvrtog razreda najbrži su bili Enia Turčinov i Mladen Mudronja. U kategoriji petoga i šestoga razreda najbrži su bili Jere Šikić i Roko Bašić, od cura Tea Skračić, a u sedmom i osmom razredu pobijedio je Vice Jušić dok je Bernarda Bašić bila najbrža od djevojčica. Svi natjecatelji dobili su medalje i veliki pljesak gledatelja koji su ih čitavu utrku hrabrili.

Klara Rameša, 7. r.

pocetak2018.indd 7 11.2.2018. 22:05:46

EUROPSKI DAN JEZIKA

Europski dan jezika obilježava se svake godine na današnji dan, 26. rujna. Tog dana slavimo jezičnu raznolikost našeg kontinenta te važnost poznavanja stranih jezika, ali i vrijednost vlastitog, materinjeg jezika. Bogatu europsku baštinu više od 200 jezika važno je njegovati ne samo zbog promicanja kulturne različitosti, već i zbog opasnosti od izumiranja nekih jezika. Naime, globalizacija je u cijelom svijetu dovela do dominacije samo nekoliko najzastupljenijih jezika.

Kako bi obilježili ovaj važni datum, učiteljica Branka Oklješa Jerkin okupila je grupu učenika naše škole koji su odrasli u dvojezičnim obiteljima, odnosno kojima je jedan od roditelja stranac. Tako Marko Obersnel govori slovenski, Daniel Conway engleski, Beata Šimat poljski, Leo Bučević njemački, Rosa Jelovčić nizozemski, a Pavel Machula i Valentina Lovrić češki jezik. Oni su obišli razrede i kratko se predstavili na svom jeziku. Očekivano, najviše poteškoća s razumijevanjem učenici su imali s njemačkim i nizozemskim, dok su slavenske jezike već lakše „dešifrirali“. Bilo je jako zanimljivo, a neki učenici su i poželjeli naučiti novi strani jezik.

Klara Rameša, 7. r.

VEČER MATEMATIKE

U našoj školi održana je i ove godine Večer matematike, skup interaktivnih radionica čiji je organizator Hrvatsko matematičko društvo. Sudjelovali su svi niži razredi, te 7. i 8. razred zajedno sa svojim učiteljicama. Večer je kao i svake godine bila vrlo uspješna. Uz zabavne matematičke zadatke, igre i zavrzlame vrijeme je brzo prošlo. Sudionici su se dobro zabavili, naučili nešto novo, a bila je to i izvrsna prilika za zajedničko druženje djece, učiteljica, roditelja, te baka i djedova.

Klara Rameša, 7. r.

matematičke igre

PRIPREMA ZA DANE KRUHA

Dana 14. 10. 2017. godine Lavanda, Enija, Lavandina mama i ja radile smo kolače za Dane kruha. Posvuda je bilo brašna i mlijeka. Mijesile smo tijesto, a uz to i pjevale i plesale. Pravile smo perece, medenjake i svašta nešto. Dok smo ih pekle, malo smo se gađale tijestom. Kad smo mijesile drugu turu, svađale smo se, pjevale i plesale. Ovaj dan bio je baš zabavan. Lijepo je biti kreativan, a uz to usvajati nove vještine i znanja. Naučile smo mnogo o kolačima i kako ispeći ukusne kolače.

Dora Živković, 5. r.

DANI KRUHA

Dana 15. 10. 2017. godine u 9:30 počeli su Dani kruha. Kada je završila misa, mještani su se spustili u centar Murtera. Na prodaji pekarskih proizvoda sudjelovali su svi razredi naše škole, kao i dječji vrtić. Stolovi su bili ukrašeni jesenskim plodovima. Na stolovima je bilo svega i svačega od kruha, slanih delicija pa do pekarskih poslastica. Kolači su se prodavali i prodavali. Ulice su sve više i više mirisale, i gotovo da su ljudi leteći došli po kolače. Moramo priznati da smo se malo i švercali, besplatno smo grickali kolačiće s drugih stolova, jednostavno nismo mogli odoljeti. Bilo je tu puno štandova koji su bili ispunjeni svakakvim, raznovrsnim suhim ili kremastim kolačima. Dugo smo razmišljali pa smo odlučili da su vrtićki štandovi najljepši.

uživamo u raznovrsnim kolačima

Dora Živković i Hana Kurkut, 5. r.

pocetak2018.indd 8 11.2.2018. 22:05:47

SUVENIRI - ZABAVA ILI ZARADA

KREATIVNA TETA

Ljubav prema izradi suvenira prenijela mi je moja teta Katarina Turčinov koja se već dugi niz godina bavi tom djelatnošću. Dok je studirala na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu, pohađala je različite tečajeve keramike, slikarstva, bakroreza te je njezina dugogodišnja kreativnost najviše dobila maha upravo pri izradi suvenira. Kad je postala članica Kulturno umjetničkoga društva "Zaokret", počela je ozbiljno razmišljati o suvenirima murterskoga kraja jer je potražnja bila sve veća osobito u ljetnim mjesecima. U početku to i nisu bili suveniri, nego obični kućni ukrasi, ali s vremenom su rukotvorine postajale sve ljepše i ljepše. Teta je nabavila potrebnu opremu i alat za izradu. Izrađivala ih je u svojoj sobi, a kad je soba postala pretijesna, podrum se pretvorio u radionicu. Svaki slobodni trenutak trčala bi u svoju radionicu. Uživala je u tome. Radila ih je od različitih materijala, npr. terakote, bijele gline, šamotirane gline, gline za zalijevanje, fimo mase i sl. Njih nije bilo teško pronaći, ali je problem predstavljala udaljenost trgovina. Najbliže trgovine bile su u Splitu i Zagrebu. Ne bliže.

Najčešći suveniri predstavljali su naš kraj i ljude kao što su amfore, ribarske mreže, murterski leuti, figurice starih Murterina, pročelja starih kamenih kuća, itd. Najreprezentativniji suvenir Murtera, koji je izrađivala, bio je zavjetna crkvica sv. Roka. Osim suvenira izrađivala je i nakit. Nakon nekog vremena uz podršku svojih roditelja odlučila je nabaviti štand za suvenire i krenuti s prodajom.

ŠTAND

Čekali su ljeto, početak sezone, kada bi se tisuće turista iz različitih država okupilo i došlo u naše turističko mjesto. Skupili su suvenire, a štand odnijeli na Hraminu, to je centar Murtera. Tamo bi teta Katarina počela oko sedam navečer, a završila do ponoći. Lijepo bi postavila suvenire i čekala. Čekala je turiste da se zaustave i kupe nešto, no prodaja nije išla baš tako dobro. Danas turisti sve rjeđe kupuju ručno izrađene suvenire i sve im je skupo. Nažalost, na našoj obali ljetuje tip gostiju koji radije kupuje jeftine i serijski napravljene kineske suvenire (koji se mogu svugdje kupiti) nego unikatne i jedinstvene rukotvorine.

Izgleda da u našoj lijepoj domovini Hrvatskoj nije moguć život od ovakve vrste djelatnosti. Kada zbrojite i oduzmete sve svoje troškove i zarađeni novac, vaša dobit nikako ne drži vagu. Ljudi, kreativci i umjetnici se danas bave izradom suvenira isključivo kao hobi i iz ljubavi prema tome radu, nego što mogu nešto zaraditi. „ Postoji li ijedan umjetnik koji je od svoga rada išta zaradio ?" pita se moja teta Katarina.

PRVI POSAO

Od prodaje suvenira nije se moglo živjeti pa je moja teta počela raditi u Šibeniku kao učiteljica Likovnoga odgoja. Budući da je sada i ljeti bila zauzeta, nikako nije mogla više raditi na štandu u Murteru pa sam tu uskočila ja.

Prije četiri godine otišla sam na otok Smokvicu i ponijela sa sobom suvenire. Čekala bih da se turisti počnu okupljati u restoran. Tada bih stala do ulaza i čekala, čekala… Jedni su prolazili pokraj mene kao da me nema, da ne postojim, drugi su ipak zastali, pogledali i popričali nakratko sa mnom, a treći bi i nešto kupili, ali rijetko. Tako su prošle tri godine, a onda sam četvrte odlučila na duže vrijeme zagrijati sjedalicu. Moja sestrična Ema pomogla mi je u tome. Pokazala sam joj suvenire i dogovorile smo se da će mi ona pomoći (barem mi praviti društvo). Odlučile smo s prodajom započeti u Murteru, ispred bakine kuće, a onda smo čule da se u centru na Hramini održava sajam. Zamolile smo gospođu Sanju iz Udruge „Argonauta“ da nam dopusti prodavati pokraj njezina štanda i ona je pristala. Prodavale smo nekih petnaest do dvadeset dana isto slabo zarađajući, ali nam barem nije bilo dosadno. Nakon sajma novac smo podijelile na tri djela – dio Katarini, Emi i meni.

Pokušala sam opet s prodajom suvenira na Smokvici. Prva dva dana nisam ništa prodala, a onda se treći dan dogodilo čudo. Svaki turist koji bi otišao na večeru u restoran „Piccolo“ stao je i kupio suvenir. Bio je to predivan osjećaj, ali sve što je lijepo, kratko traje. Sljedeća četiri dana opet ništa i tako je završila ova sezona i ovo ljeto.

Unatoč smrzavanju pri buri i zavidno gledajući turiste kako jedu večeru, odlučila sam i dogodine prodavati suvenire. Teško je čitavu večer sjediti na štandu i ne prodati ništa, a opet lijepo je i nešto zaraditi. Ono čemu se još više veselim jest da polako idem stopama svoje tete te sam se i ja okušala u izradi suvenira. Možda ću u tome biti bolja nego u prodaji.

Klara Rameša, 7.r.

pocetak2018.indd 9 11.2.2018. 22:05:47

Kad smo istraživali temu o rukotvorinama našega mjesta, saznali smo da naša učiteljica biologije i kemije Marija Pandža plete papučice od vune za djecu. Što za nju znači taj hobi saznali smo u tekstu koji nam je proslijedila.

jedna je papučica pobjegla

MOJE PAPUČICE PUTUJU SVIJETOM

Papučice! Kad ih poklanjam maloj krhkoj vlasnici ili budućem zmaju od vlasnika, nježno im tepam pepe moje. Pletem ih odmarajući se i slušajući klasiku, često Chopinov preludij u e-molu. Prepustim se nježnom zvuku klavira i iglama koje igraju brzo i vješto u mojim rukama gradeći unikatni poklon za male prijatelje.

Prvu papučicu isplela sam prije petnaestak godina. U zadnje vrijeme dosta pletem i uživam. Neke su ispletene za poznate vlasnike, a druge za vlasnike koji još nisu rođeni. Vlasnici su od Murtera, Jezera, Šibenika, Omiša, Zagreba…, a jedna vlasnica je neodlučna i živi na relaciji Zadar-Pula. Ima ih i u EU. Svi su oni još slatki i mazni i kako njihove mame tepaju: "Sunce moje!"

Mnoge od njih osobno nisam još upoznala. S radošću čekam jedno posebno druženje. Trebat će vremena dok ponosna vlasnica poraste i uspije sama otvoriti moja dvorišna vrata. Uh… kakvo će to druženje biti! Vrijeme brzo prolazi, a i moja hajdučica (to su oni koji u pelenama navijaju za Hajduk) raste kao cvjetić iz vode.

Kad su vlasnici jako, jako mali, ne mogu komunicirati. U fazi puzanja možemo se super zabavljati. U početku smo na distanci. Komuniciramo očima. Dijelim osmijehe. Druga strana je u zanosu puzanja. Ako je na podu, podigne glavu, često pošalje osmijeh i nastavi ručicama čistiti sve pred sobom. Sami pokreti govore, a tko mi što može? Kad se užive, poklanjaju mi svu svoju pažnju i ljubav, a ja zračim zahvalnošću i toplinom. I svaki put dobijem osmijeh!

Promatrajući ih, u meni je ushit – koje bogatstvo biologije!!! Plava kosa, prćasti nosić, očaravajuće smaragdno zelene oči, kod drugoga maloga-velikoga prijatelja crne oči poput ugljena, pa onda smeđe… E, ima i onih kojima boju ne možeš odrediti jer im se okice cakle od sreće.

Bogatstvo i kombinacija DNA? Da, priroda je superiornija od nas i naše skučene sposobnosti logičnoga prosuđivanja.

I moje su papučice kao i moji „klinci“, bogatstvo i nježnost boja, od naranče s posebnim preljevom, nježno zelene poput propupale mente, azurno ljubičaste, boje mora u plićaku Kosirine, pa onda boja zrele marelice… Svako druženje je prepuno radosti i topline. Međusobno smo povezani nevidljivim nitima. Svaka nova papučica i njen novi vlasnik je nova nit u mreži i moje bogatstvo novih prijatelja. Svakim novim prijateljem sreća se udvostručuje…To se ne može kupiti. To se živi…

Moje papučice i moji dragi klinci… moja su najslađa inspiracija!

Marija Pandža, učiteljica biologije i kemije

pocetak2018.indd 10 11.2.2018. 22:05:47

POVIJEST FILMA

Budući da je film tema ovogodišnjega broja Škoja, ne možemo o filmu pisati, a ne napisati nešto o povijesti filma.
Film se često spominje kao *sedma umjetnost*.
Početci filma sežu u daleku prošlost, dalju nego li mislimo. Ipak, najznačajniji razvoj filma odvijao se tijekom 19. i 20. stoljeća te se nastavlja i danas.

Prva filmska predstava na svijetu prikazana je u Parizu 22. ožujka 1895. To je bio film braće Lumiere „**Izlazak radnika iz tvornice".** Trajao je nekoliko minuta, a gledalo ga je 35 gledatelja koji su platili cijenu ulaznice 1 franak.

Razvoj filma tekao je u etapama:

Naivno razdoblje filma razdoblje je samih početaka, prije 20-ih godina prošloga stoljeća, kada je film bio spektakl i izazivao je čuđenje i strah. Tako je prikazivanje kratkoga filma **„Dolazak vlaka u stanicu"** 1903. godine izazvao pravi stampedo kojem je cilj bio izići iz kina jer su se ljudi uplašili da će ih vlak zgaziti.
Za razvoj filma najzaslužniji su braća Luis i August Lumiere. Oni su izumili stroj koji je kombinirao funkcije kamere i projektora i tako omogućavala prikazivanje filmova na platno pred publikom.

Slijedi **zrelo razdoblje** filma. Prvi korak bio je **nijemi film** koji je imao statičnu kameru koja je bilježila što se ispred nje događa. Glumci su točno znali okvire u kojima se mogu kretati i iz njih se nisu micali tijekom filma.

Prvi **zvučni film** (istovremeno odvijanje slike i zvuka) prikazan je 1927. godine u Americi, a zvao se **„Pjevač jazza".** Sinkronizacija se ipak nije odnosila na cijeli film, nego samo na glazbene točke.

U **realizmu**, koji je trajao do 60-ih godina 20. stoljeća, redatelj je mogao jako malo ili nikako utjecati na ono što se snimalo. Najpoznatiji redatelji toga doba bili su **Ford, Hawks, Lang, Kurosawa, Hitchcock.** Oni su prenosili živote pojedinaca i obitelji na platno. Jedno od glavnih obilježja toga razdoblja bili su neprofesionalni glumci, a sve u svrhu što realnijeg prikazivanja.

U **modernizmu** (oko 60-tih godina 20. stoljeća) dolazi do djelovanja umjetnika na stvarnost snimanja. Prvi film modernizma je **„Građanin Kane".** Taj je film probio sve dotadašnje granice pa se smatra najznačajnijim filmom svih vremena. Glavno obilježje modernizma bio je filmski jezik jer tada naglasak nije bio na sadržaju već na filmskom jeziku.

Postmodernizam je pravac od 70-ih godina 20. stoljeća u kojem nije bitan ni sadržaj ni filmski jezik. Najpoznatiji redatelji tog doba su bili **Lynch,** braća **Coen** i **Tarantino.** Najpoznatiji film postmodernizma je „**Kill Bill.**"
Mi danas uživamo gledajući suvremene filmove, a vidimo da je razvoj filma bio dugotrajan i težak.

Klara Rameša, 7.r.

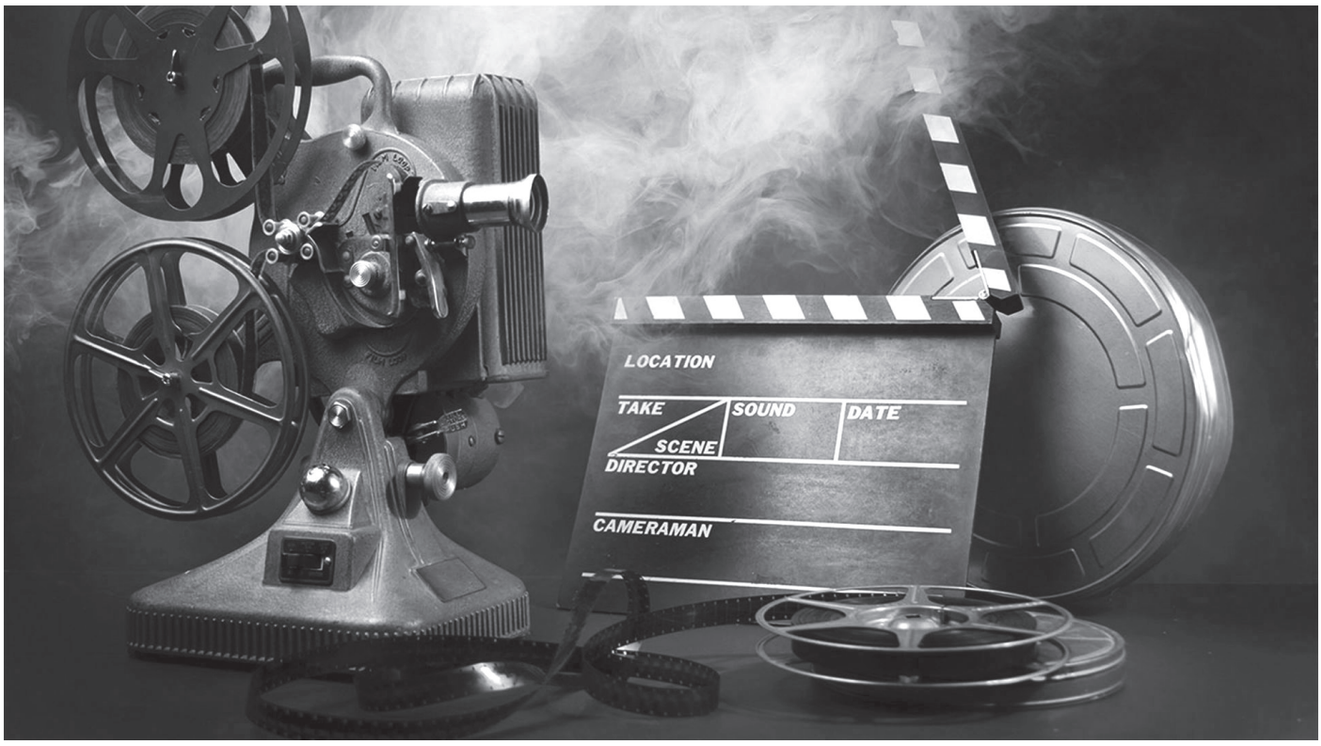

pocetak2018.indd 11 11.2.2018. 22:05:48

MOJ ŽIVOT POSTAO JE FILM

Sad sam u godinama kad mi sve polako ide na živce... škola, mamino deranje, bratovo negodovanje pa čak i ja sama sebi idem na živce. Moj život postao je film u kojem prevladava drama s elementima komedije i horora, bez romantike, a od akcije niti A.

HOROR!

Svaki ponedjeljak ujutro počinje ono najgore, škola! Mrak mi pada na oči čim pomislim na imenik ispunjen dvicama i tricama. Želja za gimnazijom sve je veća, a ocjene sve više padaju. Sva ta ispitivanja, pisanje domaćih radova, raznolike kombinacije pisanih provjera... jednostavno užas. Trebam se usredotočiti na gradivo koje obrađujemo i cjelinu koju nastavnik objašnjava, ali teško mi to polazi za rukom. Pogled mi uvijek odluta kroz prozor učionice na udaljena polja maslina te utonem u sjetno sanjarenje okružena zelenilom. Zvuk školskoga zvona brzo me opet prenese u sivilo školskih zidova.

DRAMA!

Svaki ponedjeljak ujutro nakon razarajuće zvonjave budilice stiže njezino visočanstvo, moja majka. Urlajući, ulazi u sobu i poput tornada otvara prozore i propušta sunčeve zrake do moga pospanoga lika da ne bih možda zakasnila na horor koji svakodnevno slijedi. Ja mislim da je ona previše opterećena sa mnom i mojim životom. Najkrvoločnija je kad su u pitanju izlasci. Pa tko normalan dolazi kući u osam sati navečer... nitko... samo ja. A ako slučajno zakasnim pola sata, slijedi bukvica i monotono kvocanje stereotipa: "Dok si pod mojim krovom, nećeš se tako ponašati. Bla... bla... bla..."
Diže mi se kosa na glavi od te rečenice. Rasplet je uobičajen, odlazak u sobu i dramatičan, prodoran zvuk lupanja vratima.

DRAMA S ELEMENTIMA KOMEDIJE!

Svaki ponedjeljak ujutro kreće mukotrpno spremanje za školu. Ponekad imam osjećaj kako satima stojim ispred ormara birajući modnu kombinaciju za taj dan. Često ne donosim odluku svojevoljno, nego izabirem ono što neke od "cool" cura neće negativno komentirati i pokrenuti školski trač. Zatim je na redu kroćenje moje grive. Zašto ne mogu prestati misliti o sebi kao o zombiju. Baš mi ide na živce ovaj pubertet, ovi podočnjaci, prištići, masna kosa, kiseli osmijeh koji nabacujem dok se javljam poznanicima. Aaaaaaa... pucam kao kokica.

OD AKCIJE NITI A!

Svaki ponedjeljak ujutro započinje moje trpljenje. Trebam trpjeti sve što ne želim, a moram. Moram se truditi održavati dobre odnose s prijateljima, neprijateljima, znancima, moram se slagati s roditeljima, bratom, moram biti dobra učenica, moram se uzorno vladati. Ponekad mislim da sam okružena samo neprijateljima, da me uopće nitko ne doživljava i da me nitko ne voli. Osjećam se neprihvaćeno i usamljeno. Jednostavno želim da prestane. Želim preskočiti to razdoblje. Želim život kao film u kojem prevladava komedija s elementima drame i romantike, bez horora, a od akcije... SVE!

Sara Langus, 7.r.

kao u filmu

pocetak2018.indd 12 11.2.2018. 22:05:50

FILMAKTIV - FILMSKA RADIONICA NA OTOKU MURTERU

U petak 10. studenoga 2017.g. Udruga Filmaktiv iz Rijeke u suradnji s Udrugom Argonauta iz Murtera započela je četverodnevnu video radionicu na otoku Murteru. Radionica je dio projekta "Otoci 2017." koji je direktni nasljednik projekta iz 2005. godine, koji se do danas kontinuirano nadograđuje.

Na Murteru se radionice održavaju jednom godišnje od 2010.g., a cilj radionica je približiti video mladima te ih potaknuti na aktivno korištenje videa u kreativnom izražavanju i razmišljanju o svijetu i okolini u kojoj žive i odrastaju.

Kroz četiri dana polaznici su se upoznali s digitalnim kamerama, pravilima snimanja i filmskoga izražavanja te osnovama montaže.

Za početak su se polaznici upoznali s osnovama filmskoga jezika te dijelovima i radom profesionalne snimateljske opreme, a zatim su bili potaknuti da samostalno isprobaju snimiti različite scene, dobre kadrove, da obrate pozornost na zvuk i zvučne efekte, detalje i atmosferu koju žele prenijeti.

Za svoje prvo snimanje sudionici su odabrali Mali škver u Murteru, a radna ekipa u Škveru izišla im je u susret i dopustila im da i oni budu nositelji nekih scena. Škver je ispao jako inspirativan te su se sudionici vratili još jedan dan ne bi li snimili scene s kojima jučer nisu bili zadovoljni i pronašli neke druge, koje imaju "ono nešto", da postanu dijelom filma.

Zadnji dan sudionicima su se pokazale osnove montaže i mali trikovi kojima se postižu željeni efekti. Svi sudionici su pronašli svoje mjesto u stvaranju filma. Neki su bili oduševljeni zvukovima i zvučnim efektima, drugi su se toliko uživjeli u snimanje da im je vrijeme prošlo u trenu, a treći su pak ostali zapanjeni mogućnostima montaže i stvaranja priče spajanjem različitih scena i zvukova.

Zabavnim druženjem i učenjem kroz puno praktičnoga rada, sudionici su uspjeli osjetiti kako je to biti iza kamere i biti taj koji režira priču koju vidi. Prema reakcijama sudionika možemo zaključiti da je radionica bila jako uspješna jer su neki već počeli štedjeti za kupnju kamere, a drugi razmišljaju koje korake bi trebali učiniti da jednoga dana postanu dio filmske postave.

Tko zna, možda će baš netko od njih jednoga dana biti svjetski poznat redatelj – držimo im fige i zahvaljujemo Sari Salamon i Maši Drndić na stručnom vodstvu i druženju!

Sara Langus, 7.r.

FILMSKI PROGRAM SEDMI KONTINENT

I ove godine učenici naše škole sudjelovali su u programu filmskih projekcija Sedmi kontinent koji se održao u mjesecu studenom u Vodicama. Za razliku od prošle godine kad su u filmu uživali učenici 7. i 8. razreda, ove su godine na projekciju išli učenici petoga i šestih razreda te učenici nižih razreda. Za učenike 3. i 4. razreda pripremljen je igrani film Krokodili iz predgrađa, a učenici 5. i 6. razreda uživali su u igranom filmu Kauwboy. Nemojte da vas zavara ime nije riječ o kaubojima iz vestern filmova , nego je to u prijevodu s nizozemskoga čavka dječak. To je priča o desetogodišnjem dječaku koji se sprijateljio s ptičjim mladunčetom čavke koje je ispalo iz gnijezda. Glavni lik Jojo ne može se pomiriti s činjenicom da majke više nema, a otac se baš i ne snalazi dobro u ulozi tate. Kraj je pomalo tužan jer čavka ugiba. Uživali smo u druženju i gledanju filma jer nam je glavni pokretač ideja o važnosti filmske pismenosti u obrazovanju učenika.

na projekciji filma Kawboy

Manuela Ježina, 5.r.

pocetak2018.indd 13 11.2.2018. 22:05:50

INTERVJU S JOSIPOM CIMBULEKOM VODITELJEM KINODVORANE "ŽUT" U MURTERU

Već dugi niz godina jedino murtersko kino jest Kinodvorana "Žut". Jesu li Murterini filmoljupci ili ne, saznat ćemo od gospodina Josipa Cimbuleka, voditelja kina.

Kako ste se odlučili baviti ovim poslom i koliko ga dugo radite?
Još kao osnovnoškolac zajedno s ocem odlazio sam svaki vikend u kino koje je ujedno u to doba bilo jedina zabava u mjestu, zamjena za današnje računalne igrice i televiziju. Početkom srednjoškolskih dana u kinu počinje raditi brat moga prijatelja Vlatka Bosne i tako i ja dolazim po prvi put u kino operatersku sobu. Ostajem zapanjen projektorima, pojačalima i ostalom opremom. S vremenom počinjem pomagati u kinu i Jadranko Bosna, tadašnji kino operator, počinje me učiti kako spojiti činove, kako premotati iste jer su tada filmovi dolazili u rolama po jedan čin, kako ih zalijepiti, spojiti jer onda se nisu spajali sa selotejpom već s acetonom, kako staviti traku u projektor, kako ga pokrenuti... i tu se rađa moja ljubav prema filmu i kinematografiji.
Godine 1996. otvaram obrt za prikazivanje filmova i počinjem s prikazivanjem filmova na ljetnoj pozornici najprije u Betini, a 1997. godine i u Murteru.

Kad je otvoreno prvo kino u Murteru?

O povijesti kina znam ponešto iz priča, ali ne znam koliko je to istinito. Znači kinodvorana se počela graditi poslije Drugoga svjetskoga rata i otvorena je 50-ih godina prošloga stoljeća. Oko 1960. g nabavljaju se dva projektora Iskra i nove sjedalice za kinodvoranu... i one ostaju sve do početka Domovinskoga rata kada i nastaje prekid rada kina u Murteru. Kino je radilo u sklopu Društvenoga centra Knjižnica i čitaonica Murtera. Projektori Iskra također su radili, tj.davali potrebnu svjetlost, na principu ugljena (plus i minus bi se spojili i oni su gorjeli u kućištu i davali svjetlost, a slike bi se onda projicirale na platnu). Svoje zlatno doba kinematografija u Murteru imala je 80-ih godina prošloga stoljeća kad bi na ljetnoj pozornici svaku večer bilo preko tisuću posjetitelja u kinu. Kino prestaje raditi 1991. godine sve do moga dolaska u ljeto 1997. godine kad se filmovi prikazuju u ljetnom periodu, uz naravno već tada lošiju posjećenost. Godine 2010. uređuje se kinodvorana, donirane su sjedalice iz Zagreba, iz Koncertne dvorane Vatroslav Lisinski, oprema je kupljena iz Kina Šibenik i počinje se s radom i u zimskom periodu, ali samo vikendom. Godine 2014. u povijest odlazi 35mm traka i dolazi digitalizacija kina tako da ja nabavljam polovnu opremu i nastavljam s radom kina. Moram naglasiti da sam opremu nabavio bez pomoći Ministarstva kulture dok su ostali veći gradovi, kao i grad Vodice, istu dobili uz njihovu pomoć.

Možete li nam usporediti prošlost i sadašnjost odlaska u kino.

U prošlim vremenima posjeti kinu bili su, pa mogu reći, deseterostruko veći nego danas. Na televiziji nije bilo toliko filmova kao danas, a i dolaskom računala i internetskoga preuzimanja filmova sve se manje ljudi odlučuje za odlazak u kino. Tu je još i cijena kino ulaznice, koja je u nekim kinima previsoka za zajednički odlazak obitelji u kino, što u prošlosti nije bio slučaj. Repertoar filmova ostao je isti, mada se sada lakše dolazi do filmova jer je distribucija filmova sada jednostavnija. Sada filmovi dolaze na hard disku i lakše i jeftinije ih je umnožavati i distribuirati po kinima. U prošlosti su se filmovi izrađivali na 35 mm traci pa bi se onda na njih morao utisnuti titl (prijevod), a bilo je i više kina tako da se na neke naslove čekalo i nekoliko mjeseci da đođu na repertoar, dok se danas istovremeno isti film može prikazivati u svim kinima u Hrvatskoj.

Tko najčešće dolazi u kino i koji je filmski žanr posjetiteljima najdraži?

Slobodno mogu reći da se u Murteru izgubio veliki broj generacija koje uopće ne dolaze u kino, pogotovo u zimskom periodu, tako da sad odgajam novu mladu generaciju koja će, nadam se, nastaviti dolaziti u kino. U kino najviše dolaze djeca i najviše se vole gledati crtići. U ljetnoj sezoni kino bude dupkom puno (ponekad preko 200 gledatelja). Zatim su tu akcijski filmovi i tinejdžerske komedije. Naravno u ljetnoj sezoni, kada se filmovi prikazuju na otvorenom, posjeta je puno bolja.

Ljeti imate ljetno kino. Kako je to organizirano?

Ljeti je kino organizirano na otvorenom, na mjestu nekadašnjega igrališta u Murteru, u samom centru kod sadašnje pijace. Po danu je tu organiziran parking, a uvečer je kino. Svaku veče vadimo plastične stolice i slažemo gledalište, spajamo zvučnike i počinjemo s projekcijom. U srpnju u 21:30 h, a u kolo-

pocetak2018.indd 14 11.2.2018. 22:05:50

pred filmskim platnom

vozu u 21:00 sati jer zbog danjega svjetla ne možemo početi ranije s projekcijama. Ljeti kino radi svaki dan, filmovi se prikazuju na otvorenom i posjeta je puno bolja nego zimi kad kino radi samo subotom i nedjeljom.

Odakle nabavljate filmove, pratite li isti repertoar kao ostala kina u Hrvatskoj?

U Hrvatskoj postoji više distribucijskih kuća koje iznajmljuju filmove: Blitz film i video kao jedan od najvećih, a tu su još Continental film, 2i Film, Editus, Discovery. Repertoar filmova isti je kao u svim kinima u Hrvatskoj. Svi hitovi, koji kreću u distribuciju, istoga su vikenda i u Murteru.

Kako se posjetitelji odnose prema kinu?

Ne mogu se požaliti na kulturu gledatelja, a tu i tamo koja kokica na podu, ne smeta previše.
Tko vam pomaže u poslu i može li se od takva posla živjeti?
Zimi baš i ne, ali ljeti je sasvim drugačije, ipak se filmovi prikazuju svaki dan i više je ljudi u mjestu. Ljeti je cijela obitelj uključena u posao. Tada je i više posla. Treba izvaditi sjedalice prije filma, a onda sve to vratiti, počistiti prostor, tako da ponekad i prijatelji moje djece pomažu kad je gužva, i onda ostaju besplatno u kinu. Zimi je sve puno lakše i potrebno je samo dvoje ljudi da se obavi posao. Cijena ulaznice je 20,00 kuna i ne može se govoriti o nekoj zaradi, ali kad vam se film uvuče pod kožu, to i nije više bitno.

Za kraj imate li kakvih zgodnih dogodovština iz kinodvorane?

Prije dok su dolazili filmovi na trakama, dogodilo se jedanput da su se zamijenili činovi pa su se gledatelji malo nasmijali novonastaloj zbrci. Jedanput se traka okrenula pa je film bio naglavačke i onda se morao zaustaviti i ponovo premotati što je trajalo nekoliko minuta, a kad je počeo, dobio sam gromoglasan aplauz.

Klara Rameša, 7.r.

KRITIČKI OSVRT UČITELJICE LIKOVNOGA ODGOJA IVANE SKROZE

POGLED KROZ OBJEKTIV FILMSKE KAMERE

Spadam u generaciju koja je od malih nogu, u početku putem televizije i kasnije odlascima u kino, imala sreću uživati u prekrasnim klasicima kinematografije. Bilo je to vrijeme tzv."osamdesetih" kada su se uspješni i zanimljivi filmovi redali jedan za drugim. Jedva smo čekali subote kako bismo mogli odlaziti u kino i gledati poznate i nepoznate junake,komedije,drame,mjuzikle i tadašnje filmove naučne fantastike koji svoj preporod doživljavaju ovih dana. U kino nas nisu vozili roditelji automobilima, kako se to danas najčešće radi, već bismo pješke s jednoga kraja grada išli prema centru. Na taj način, malo po malo, ulazili smo u svijet odraslih i putom do kina doživljavali mnoge zanimljive zgode i upoznavali skrivene kutke grada. Sjećam se mirisa kokica, prigušenih svjetala i gužvi u redu za kartu.
U to vrijeme nije bilo interneta pa smo preko filmova i glazbe upoznavali svijet nama dalek i nepoznat.
Negdje sredinom devedesetih pojavom režisera koji u filmove ubacuju sve više nasilja, bizarnosti, negativno nabijenih priča bez smisla, čiji je glavni cilj da se gledalac osjeća loše nakon gledanja, prestajem redovito odlaziti u kino i do dan danas ostalo je tako.
Smatram da filmovi, koje danas filmska industrija proizvodi, prolaze kroz previše filtera i provjera... od savršene priče, savršene šminke, kostimografije, scenografije i sl. Tako u startu gube na svojoj izvornosti i osjeća se da su nekako prepeglani i meni osobno vizualno pretrpani, presavršeni i dosadni.
Sve se to odnosi i na glumce, koji su nažalost često podvrgnuti i estetskim operacijama što se u većini slučajeva na njima i vidi, pa mi sve to skupa nema smisla.
Preporučujem zato gledati filmova tzv. nezavisnih filmskih festivala i tražiti zanimljive programe na internetu...

pocetak2018.indd 15 11.2.2018. 22:05:51

NAJSTARIJI GLUMCI I GLUMICE

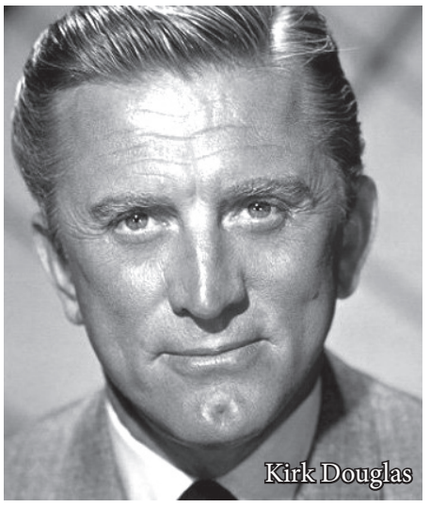
Kirk Douglas

Norman Lloyd 1914.
Mary Carlisle 1914.
Connie Sawyer 1912. – 2018.
Liane Haid 1895. – 2000.
Luise Rainer 1910. – 2014.
Dobila Oscara za najbolju glavnu žensku ulogu 1937. u filmu „Dobra zemlja".
Miriam Seegar 1907. - 2011.
Barbara Kent 1907. – 2011.
Miriam i Barbara su posljednje glumice koje su živjele u 21. st., a kao odrasle osobe su glumile u nijemim filmovima.
Anita Page 1910. – 2008.
Posljednji živući sudionik prve dodjele Oscara 1929.
Mabel Trunnelle 1879. – 1981.
Lillian Gish 1893. – 1993.
Leni Riefenstahl 1902. – 2003.
Njemačka glumica, filmska producentica i jedna od najvećih ženskih redateljica i umjetnica svih vremena, poznata je kao inovator u filmskim tehnikama i vrhunski estet u filmskoj industriji.
Franjo Lederer 1899. – 2000.
Estelle Winwood 1883. – 1884.
George Burns 1896. – 1996.
Athene Seyler 1889. – 1990.
Bob Hope 1903. – 2003.
Christine Lindsay 1905. – 2005.
Olivia de Havilland 1916.
Najpoznatija po filmu „Prohujalo s vihorom" (glumila Melaniu Wilkes). Dobitnica Oscara za najbolju glavnu žensku ulogu 1946. u filmu „Svakom svoje" i 1949. u filmu Nasljednica.
Marsha Hunt 1917.
Kirk Douglas 1916.

pripremila učiteljica povijesti
Jelena Ćaleta

Olivia de Havilland

KROKODILI IZ PREDGRAĐA

Dana 15. studenoga 2017. učenici 3. i 4. razreda naše škole otišli su u Vodice na kino projekciju. Gledali su njemački film Krokodili iz predgrađa. U filmu smo saznali koliko je važno imati prijatelje i kako se moramo međusobno poštivati jer smo svi različiti. Svima se film jako svidio.

Eni Skračić
i Frane Juraga, 3. r.

OSVRT NA FILM UZBUNA NA ZELENOM VRHU

Dana 31. siječnja 2017. imali smo priliku organizirano pogledati premijeru novoga filma koji je snimljen prema romanu Ivana Kušana. Krenuli smo nakon petoga sata u Kinodvoranu "Žut" u Murter. Kad smo stigli, svi su se naguravali kako bi zauzeli najbolja mjesta. Smjestili smo se i film je počeo.
Početak je bio vrlo mračan i svakoga trenutka očekivali smo da će se nešto dogoditi. I bilo je tako, iznenada se pojavila neka žena kao iz horor filma. Svi smo se uhvatili za sjedalice kao da smo na ludoj vožnji u vlaku smrti, a neki su čak okretali i glave od platna kako se ne bi pretjerano uplašili.
U filmu se radi o grupi djece koja žele uhvatiti lopova. Grupu djece predvodi Koko. U filmu ima puno zapleta i zavrzlama. Na kraju djeca uhvate lopova i ispadne da je lopov jedna njihova jako bliska osoba. Neću vam reći tko je lopov i što će se sve dogoditi. To prepuštam vama jer mislim da je film odličan jer govori da svi mogu sve kad su složni. Film će vam dati i pokoji savjet. Film je super i trebali biste ga ići pogledati jer ćete se zabaviti.

Irena Kovačević, 6.r.

pocetak2018.indd 16 11.2.2018. 22:05:51

OSVRT NA FILM ČUDO

Dana 29. siječnja 2018. organizirana je u Kinodvorani "Žut" projekcija filma Čudo za učenike od 5. do 8. razreda. Poslije petoga sata u pratnji učiteljica hrvatskoga jezika i ravnatelja učenici su se uputila prema dvorani. Nakon što su se svi opskrbili nezdravim grickalicama i gaziranim napitcim, svjetla se gase i kreće film...

SADRŽAJ

Film Čudo američki je film koji govori o tome kako smo svi isti bez obzira na naš izgled, kojekakve odabire i slično. U filmu se radi o dječaku Augustu Pullmanu koji od svoga rođenja ima unakaženo lice zbog 27 operacija. Zbog tih 27 operacija nije mogao pohađati osnovnu školu pa ga je majka privatno kod kuće podučavala. Ali s njegovih deset godina roditelji ga ipak upisuju u peti razred. Kad je August sa strahom i bez samopouzdanja krenuo u školu, bojao se da će biti popraćen brojnim pogledima i komentarima djece koja idu u njegovu školu. Na prvi dan škole ipak je uspio pronaći jednoga dobroga prijatelja, ali ne zadugo. Kad se August posvađao sa svojim prijateljem, gubi svaku nadu da će više ikad pronaći dobroga prijatelja. Nije prošlo mnogo vremena prišla mu je djevojčica koja mu je pomogla da se pomiri s prijateljem s kojim se nedavno posvađao. Poslije svega nastupila je škola u prirodi koja dokazuje sam naslov filma. U školi u prirodi dječak August i njegov prijatelj budu napadnuti od strane sedmaša. Ekipa koja je stalno zadirkivala Augusta čula je buku i brzo prišla u pomoć i tako su se svi dječaci pomirili shvativši da je August normalno dijete. Kad su se djeca vratila iz škole u prirodi, majka je vidjela svoje dijete kako se igra s ostalom djecom i rekla mu je: "Ti si pravo čudo."

MOJE MIŠLJENJE

Film je kao prvo dosta emotivno djelovao na mene. Svidio mi se postupak dječaka Augusta u teškim situacijama kad bi zamislio da je negdje gdje bi volio biti jer mi to daje neki savjet za daljnji život. U filmu mi se nije svidio dječakov postupak kad nije htio ići u školu jer je mislio da će mu se svi rugati. Ipak razumijem dječaka jer nije nimalo lako ići u razred s djecom za koju znaš da će ti se rugati. Uvijek, kakav god bio, postoji netko tko će ti se rugati, i to sve zbog ljubomore. U ovom slučaju bili su ljubomorni na Augustovo znanje. Da sam ja bila na njegovom mjestu, nisam sigurna kako bih postupila, ali ja sam sama po sebi puna samopouzdanja pa bih vjerojatno tako i zakoračila u tu školu. Nije mi se svidio postupak Augustove sestre kad je bila ljubomorna na svoga brata što su njeni roditelji puno oko njega. Ona može biti sretna što njoj nije tako, a ne biti ljubomorna na njega. Najviše od svega mi se svidjela pouka ovoga filma koja je vrlo jednostavna, a to je da smo svi jednaki jer smo svi ljudi od krvi i mesa. Gledajući ovaj film, shvatila sam tko god ga pogleda, nikoga neće ostaviti ravnodušnim. Svakako pogledajte film jer je zanimljiv i poučan. I za kraj: NIKADA NE SMIJEMO ODUSTAJATI OD SVOJIH SNOVA KOLIKO GOD BILO TEŠKO.

Magdalena Turčinov, 7.r.

ANKA – OSVRT NA FILM

Bila je to srijeda, zadnji dan škole, prije početka proljetnih praznika. Nakon zadnjega školskoga sata, oko 12 sati, krenuli smo svi zajedno u kino. Udobno smo se smjestili i s nestrpljenjem čekali početak filma. Film je nastao prema knjizi Mate Lovraka Anka Brazilijanka koju je napisao 1939.g. Režiser je Dejan Aćimović, a u glavnim ulogama su Eric Cantona, Cvita Viljac i Anđela Ramljak.

U filmu se radi o jednoj djevojčici koja je živjela u sirotištu i koju je posvojila bogata teta. Ali ta je teta bila zla prema Anki i zato je pobjegla od nje. Došla je do ciglane gdje su je ciglari rado primili. Živjela je s njima udobno u ciglani u šumi. Nekoliko puta ušla je u šumu što je bilo jako opasno jer su je napale zle zmije koje je otjerao div. Pri kraju filma dvoje ljudi se zaljubilo i posvojili su Anku. Anka će živjeti s čovjekom iz ciglane i sa ženom koja im je pomagala u ciglani raditi kućanske poslove. Tako je film sretno završio.

Klara Rameša, 6. razred

pocetak2018.indd 17 11.2.2018. 22:05:51

SRETNO DIJETE

Kažu da sam sretno dijete. Ako bolje razmislim i jesam. Živim u Dalmaciji na prekrasnom otoku Murteru s mamom, tatom i hrpom ljubimaca.

Svako jutro budi me šum mora i htjela bih tako ostati u krevetu još koju minutu, ali moj se pas Roki uvijek potrudi da svakako na vrijeme ustanem. Ako to ne želim odmah učiniti, skoči na moj krevet i dobijem, ne baš mirišljavo, umivanje. Polako se vučem u kupaonicu oprati zube dok mi mama nešto dobacuje. Nemam pojma što jer mi se uši još nisu probudile, ali naslućujem da je to uobičajena jutarnja rečenica: "Želim da umivaonik ostane čist od paste za zube."

Dok doručkujem, mama me podsjeća da ne zaboravim nahraniti svoje ljubimce. U sebi pomislim: "Pa budem čim sebe nahranim." Bezbrižno stiže i tate iz kupaonice i onako u prolazu namigne mi i tiho kaže: "Sredio sam lavandin", i onda glasno dobaci, "jesi li nahranila zviri?" Gledam ga i ne vjerujem, samo odmahnem glavom, a onda se sjetim da nisam oprala umivaonik umrljan pastom… hvala tata. Ne znam što im je jutros, puni su energije, hm, mora da je to od previše kave koju piju.

Otvaram vrata i tri mačje glave utrče u kuću mijaučući na sav glas. Roki skoči pozdraviti dlakave prijatelje, ali usput povuče stolnjak i sve sa stola. Papige se u kavezu tako prestraše da je perje posvuda letjelo. Mami se digla kosa na glavi i poviče: "Prosim svi van!"

Uf, kakav cirkus, na brzinu nahranim mačke i papige. Tata to sve mirno gleda i mrmlja sebi u bradu: "U moje vrime dica su imala za ljubimca gudina, a posli se zna, kada je narasta, kako je završija." Ne kužim zašto se malo nasmiješio dok je to govorio, meni tu ništa nije smiješno. Čak je i mama rekla: "Meni to niš ni smiješno pa nemreš djetetu reći da se ljubimci jedu." Krasno je počeo dan.

U školi je dan prošao bez stresa, nisam se dobrovoljno javila za ispitivanje, a nisu me ni prozvali. Dobro je, pola je dana već prošlo bez veće panike. Polako šećem od škole prema kući. Ne žuri mi se jer nismo dobili domaći rad. Uživam grickajući jabuku koju nisam stigla pojesti u školi. Sretnem tatu kako vodi Rokija u šetnju."A tebi, lipa moja, nije baš priša dojti iz škole! Eto ti se pas skoro onesvistija jer mu je sila... reka sam ti materi da nam taka zvir, koja sama ne more vanka, stvarno ne triba." Nisam ništa odgovorila. Ulazim u kuću, a mama cvrkuće: "Pa, draga moja kćeri, gdje si ti, ne žuri ti se baš iz škole?" Hm, stvarno čudno, njih dvoje isto misle kao da su rasli skupa, a ne mama u Zagrebu, a tata u Dalmaciji.

Kad malo bolje razmislim nevjerojatno je kako su njih dvoje različiti, a opet žive skupa i još imaju i mene... svoj miks-gen. Ljubav je stvarno velika stvar kada spoji različite osobe. Volim gledati svoje roditelje tako različite, a opet iste, jer nekako nalaze zajednički jezik. Na primjer kad god prolaze pored mene, uvijek me poljube u glavu... kao da su se dogovorili.

Mama uvijek radi više poslova odjednom i žali se da joj fali još koji sat u danu. Voli biti uredna, a to sa svima nama nije lako. Koji put me podsjeća na vjevericu iz crtića Ledeno doba... stalno je u potrazi za nečim što je izgubila, a to su najčešće škare za vrt. Kad priča o svom rodnom gradu, odmah se prebaci na tzv. purgerski govor pa ja, a pogotovo tata, blijedo gledamo kao dva teleta jer jedva razumijemo.

Tata je pravi Dalmatinac s juga i na sve gleda kao kroz usporeni film. Teško da će se naljutiti. Mama kaže da će on s takvim živcima dugo živjeti kao kornjača s Galapagosa... 230 godina. On obožava more i bez njega ne bi mogao živjeti. Kad smo na praznicima u Zagrebu, tata mi nakon sedam dana počinje izgledati kao riba na suhom, tada znamo da je vrijeme za povratak. Voli pričati mami i meni o Dalmaciji u prošlosti, i to u prvoj osobi, kao da je on to sam proživio prije 200 godina. Jako je ponosan na svoje pretke pa nam s užitkom prepričava događaje iz obiteljske baštine. Mislim da on u tim pričama malo doda i svoje mašte.

Moji roditelji se stvarno trude govoriti književni hrvatski radi mene, ali im to baš i ne uspijeva i onda nastane prava zavrzlama. Sjećam se trenutka kad sam naišla na mamu u dvorištu kako „leti“ s metlom u ruci i kaže mi: "Hajde, ljubavi moja, pomozi mami pa skoči do tate neka ti da mišćafl." "Čudna riječ", pomislila sam, ali sam ju odlučila stalno ponavljati da ju ne zaboravim. Sitnim koracima odjurim u kuću i tražim tatu: "Tata, mama je rekla da mi daš ćafl." On se nasmije i ode prema ormarić te mi to da u ruke i kaže: "Evo, odnesi škovaceru mami." Nosila sam to čudo i gledala. Nisam znala što je njima, pa to je bila obična lopatica za smeće, zbunili su me tim svojim čudnim nazivima. Svašta.

To sam ipak podijelila s mamom koja je odlučila da svakako moram znati nazive na zagrebački i na dalmatinski, a naravno i na književni hrvatski. Tada sam bila oduševljena jer sam mislila da učim tri jezika. To oduševljenje je palo polaskom u školu kad sam saznala što znači narječje i koliko ima ljudi u Hrvatskoj koji govore riječima svojega rodnoga mjesta. Najsmješnije mi je da se sigurno neki iz Zagorja i otoka uopće ne bi razumjeli, a svi su rođeni i žive u jednoj državi. Mama kaže da je to bogatstvo našega jezika. Što je htjela s time reći, ne razumijem. Prije sam mislila da svaka država ima svoj jedan jezik, ali sa svakim novim razredom učim da i nije tako. Pravo je čudo kako se cijeli svijet uspije sporazumijevati pored toliko puno jezika i narječja.

Kad može cijeli različiti svijet, naravno da možemo tata, mama i ja. Bez obzira koliko je ponekad teško pohvatati kako se nešto kaže, ja sam ipak sretno dijete jer je bogatstvo znati sve te različite izraze. Sada mi više i nisu čudni ti nazivi mišćafl, škovacera, lopatica… one rade jedan veliki krug, a taj lijepi krug je moja obitelj.

Lavanda Matutinović, 5.r.

pocetak2018.indd 18 11.2.2018. 22:05:52

Snježni krajolik, Valentina Lovrić, 3. r.

ZIMA

Ja sam zima. Došla sam u primorski kraj i spremam veliko iznenađenje za ljude toga kraja. Donijet ću im puno snijega. Djeca će biti jako sretna jer će se moći sanjkati, skijati i grudati. A i ja ću biti sretna jer sam razveselila djecu i sve ljude.

Palmina Stipica, 3.r.

Betina

NEOBIČNI SNJEGOVIĆ

Jednoga zimskoga jutra napadao je snijeg. Djeca su se probudila, pogledala kroz prozor svoje sobe i vidjela šareni snijeg. Brzo su obukla svoje kapute i čizmice, žurno pojurila kroz vrata, bacila se u njega i počela se grudati, sanjkati, smijati se. Onda su odlučila napraviti snjegovića. Naporno su radili sve do večeri. Tada su djeca otišla u krevet i onda se dogodilo čudo. Snjegović je oživio i mogao je pričati. Bio je napravljen od šarenoga snijega, lijep poput duge. Oči su mu bile od kamena, usta od gumba, ruke od grančica, a na glavi lonac. Snjegović se obožavao igrati s djecom svaki dan. Jedne noći ugledao je prelijepu zvijezdu padalicu i počeo je pratiti sve do guste šume. Onda se umorio i stao. Kad je pogledao u nebo, zvijezde padalice više nije bilo. Okrenuo se i vidio samo šumu te je pomislio da se izgubio. Počeo je plakati i tada je opet ugledao onu istu zvijezdu i krenuo za njom. Tada je stigao kući, vratio se na svoje mjesto i opet je sve bilo u redu.

Tonka Jakovčev, 3. r. Betina

PRIČA O ŠARENOM SNJEGOVIĆU

Jednom davno bio je jedan šareni snjegović. Živio je u vrtu jedne obiteljske kuće. Napravila su ga djeca za vrijeme zimskih praznika. Zvao se Šarenko zato što su ga djeca ukrasila šarenim bombonima. Ostali snjegovići su mu se divili zato što je šaren. Kad je došlo proljeće i snjegović se otopio, u vrtu je ostala lokva puna duginih boja.

Valentina Lovrić, 3. r.

U maslinama, Tea Rameša, 3. r.

JESENJA NOĆ

Kao sred divljine, noćni vjetar zvuči,
Stigne li vas jesen u kamenoj kući.

S jedne strane ceste zavijaju vuci,
Dok se brodi tuku u betinskoj luci.

Ljulja jadne bura dok jarboli huču,
Meni, evo more, udara u kuću.
Sada još i šušti,
Gdje je tome kraj?
Tišina bi za nas bila pravi raj.
I provirim hrabro glavu ja na vrata,
Hoću li stić' živa do prvoga kata?
Gledam, slušam, shvatim, nema divljih zvjeri,
To se lišće s vjetrom jeseni veseli.

Antea Nika Paić, 8.r.

pocetak2018.indd 19 11.2.2018. 22:05:57

SNJEGOVIĆEVA DRUŽINA

Stigla je zima, siječanj je. Djeca su napravila snjegovića blizu kuće. Pored snjegovića sjaji zaleđeno jezero. U jezeru je ribica koja se samo žali kako ne voli zimu. Dok se ribica žalila, doskakutao je zeko. Zeko kaže: „Ja baš volim ovu zimu. Pod krznom mi je toplo, a ispod šape snježak meki.“ Dođe medo i kaže: „Zimi ne mogu pronaći meda pa sam tužan i ljut. Kaže vrapčić: „Ja pahuljice volim loviti kljunom, a najviše od svega volim se sanjkati niz brijeg.“ Onda kaže žaba: „Ja se u topao mulj skrijem i tamo mirujem.“ Čuje to snjegović i kaže: „Vrapčiću, zečiću, dođite k meni, zajedno zapjevajmo i zaplešimo, zabavimo se svi!“ Tako se svi skupa zajedno vesele.

Vita Filipi, 3. r.

Veseli snjegovići, Tonka Jakovčev, 3. r. Betina

ŠARENI SNJEGOVIĆ

Jednoga su dana djeca od šarenoga snijega napravila šarenoga snjegovića. Kad su djeca otišla kući, došla je čarobna vila. Začarala je snjegovića da može govoriti i da može hodati. Snjegović je otišao u pustolovinu. Kad je došao do prve gore, sve su mu se životinje smijale. Smijale su mu se jer je bio šaren, bio je drugačiji. No jednom se zecu svidio baš zbog toga. Snjegović i zec otišli su u polje i pojeli kupus. Snjegović se otopio. Zec je bio tužan dok nije našao još kupusa. Zatim je zaboravio na snjegovića i otišao u šumu.

Nikola Burtina, 3.r. Betina

Šareni snjegović, Tia Šikić, 3. r.

Snježni krajolik, Petra Božikov, 3. r.

PAHULJIČIN PRVI LET

Snježne pahuljice lepršale su nad gradom i prekrivale ga debelim, bijelim pokrivačem, stvarajući pravu zimsku sliku. Jedna mala pahuljica na bijelom oblaku pripremala se za svoj prvi let. Polako se počela spuštati i povjetarac ju je počeo nositi. Izgledala je čarobno u svojoj bijeloj haljinici, poput male vile. Bila je sretna, smiješila se i plesala. Najednom uleti u sivi oblak. Počela je jako kašljati. Izlazeći iz nečistog oblaka, ugledala je zaprljanu haljinicu i jako se rastužila. Kad je pala na zemlju, počela je plakati. To su čula djeca i počela je tješiti. Pahuljica se razveseli i zamoli djecu da je lagano podignu i stave na snjegovića. Željela je još malo uživati u zimskoj ljepoti.

Nikola Šandrić, 4. r. Betina

pocetak2018.indd 20 11.2.2018. 22:06:03

Požar, grupni rad, 6. a

PJESMA VUKOVARU

Možda se i sad smiju ti ratnici zli,
dok tužno srce hrvatskoga branitelja
u grobu bdi.

Snažni ratnici hrvatski
krenuli su u boj
da spase Hrvatsku
i narod svoj.

Ni vodotoranj se nije dao,
i s nekoliko rana,
uspravno je stao!

Predragi ponosu
i voljeni moj grade
nikome te ne dam
jer srce si hrvatske nade.

Felina C. Zasanski, 6.a razred

MORE

Kad u plavo more
zaroni sjaj sunca
i vjetrić puhne,
oblaci se skupe
i svi troje zaplešu.
Valovi se, također, skupe.
Plavo more nije više plavo
nego sasvim čisto.

Nika Girin, 4. r., Betina

JESEN

Dolazi jesen!
Stabla zvone.
Ptice drijemaju.
Šumske vile zovu me na bal.
Lutamo šumom
i svi pjevamo.
Kiše se skupljaju.
Vesele se boje jeseni.
Došla je jesen!

Nika Girin, 4. r., Betina

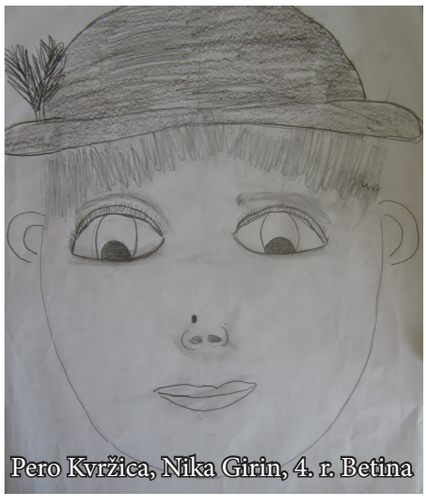
Pero Kvržica, Nika Girin, 4. r. Betina

Moje srce radosno kuca zbog mora

Šetam se kraj mora bosa. U kamenje gazim bez bola. Pomislim: „Pogledaj ti to more, ima sve što mu treba: sunce koje ga obasjava u suton i osmijeh ljudi dok s ponosom gledaju u njega i uživaju.“ Kao da moje srce obasjava njegov sjaj na površini. To more je posebno. Ima više razloga, ali ima jedan najvažniji. To je toplina i ljubav koju nam pruža, a zbog koje moje srce radosno kuca.

Lucija Šandrić, 4.r., Betina

Travanj, Gabriela Belamarić, 6.a

Pribor za jelo, Bruna Turčinov, 5. r.

MOJA BAKA

Moja baka zove se Nevica. Ona ima 60 godina. Moja baka ima smeđe oči i smeđu kosu. Ona nosi naočale i lijepa je. Kad prespavamo kod nje, ona nam kupuje krafne. Vrlo je draga, ona nas jako voli i mi nju. Ja volim svoju baku.

Julija Sladić, 3. r. Betina

Čudesno stablo, Azra Vuksanić, 2. r.

KUĆA IZ SNOVA

Moja kuća sagrađena je na Kornatima, na otoku Mani. Ona je kamena. Nije velika. Ima jednu prostoriju, a u njoj su mali kauč, peć, stol i kuhinja. Vani su ovce, a iza kuće štala. Oko kuće su masline, a iz terase se pruža lijep pogled na more.

Eni Skračić, 3 r.

Moja kuća ima prekrasnu malu sobu, kuhinju i dnevni boravak. Ona je blizu mora u Kornatima. Ima prekrasan mali vrt i kokošinjac. Moja kuća je kamena, tako da ne propušta voda. S balkonu se može vidjeti kako sunce zalazi.

Filipa Rameša, 3 r.

Gajeta, Petra Kapov, 2. r. Betina

MALA TVRĐAVA SREĆE

U mom domu prevladavaju svjetlije boje, od bijele kao oblaci do plave kao more. Kroz prozor svako jutro čuje se cvrkut ptica. Jedna od soba je moja mala tvrđava. U njoj se nalazi mnogo stvari koje su kao dugine boje na nebu. Zid joj krase slike i jedna sjajna zvijezda. Na policama nalaze se parfemi koji šire opojan miris. Ispod police, na kojoj se nalaze uspomene iz raznih krajeva Hrvatske, kutijice i sličice, nalazi se moj krevet iz kojeg se ujutro ne želim pomaknutu, nego spavati zimski san.

Maja Sladić, 6. a

Apstrakcija, grupni rad, 8.r.

pocetak2018.indd 22 11.2.2018. 22:06:11

MUKE JEDNE ŠESTAŠICE

Ah, te moje muke, sad bi neki rekli kakve ja te muke imam, a tek sam šesti razred. Sad ću vam lijepo reći: svi, bez obzira na godine, imaju neke probleme i muke. Ne postoji čovjek na zemaljskoj kugli bez nekih problema. Ma ovo moje nije ništa strašno, tipično za djecu mojih godina.

Prva stvar moje su ocjene, o tome kao problemu mogu vam pisati cijelo stoljeće. Znači… od kad mi je brat upisao gimnaziju i ja želim, ali ocjene su problem, a moja želja za gimnazijom ne prestaje. Pričala sam s majkom, iako znam da je možda malo rano, ali bolje sada popričati, nego pred upis u srednju razbijati glavu. Znači, meni je mama rekla da u gimnaziju upadaju djeca s najviše dvije četvorke. Od tada su počele moje brige jer… ja imam do sada iz petoga razreda već… jedan, dva, tri, četiri, pet… pet četvorki. A na žalost sadašnje ocjene iz šestoga razreda malčice su gore, nego iz petoga. I moje brige i muke su sve veće…

Druga stvar su svađe i svađice s ukućanima i prijateljima. Ja, kao osoba, veliki sam živac. Brzo planem i znam svašta reći i usput nekoga povrijediti. Onda moji ukućani... Mama viče jedno, tata viče drugo i sad koga poslušati, a ako ne napravim taj posao koji mi kažu oduzmu mi telefon koji mi je S-V-E-T-I-NJ-A. Vjerujem nisam jedina. Brat i sestra… Oni, oni su nemogući, dosadni i naporni. Sve im smeta, što meni jako ide na živce, i samo viknem: „Dostaaa!“ A onda mama vikne na mene da ne vičem po kući pa se ja zatvorim u sobu i lupim vratima, baš ono jako. Bože, ovo je sve kao u sapunici!

Trećega problema na svu sreću nema. Mislim da je ovo sasvim dosta za moje godine. Uh,uh… jedva se čekam vidjeti u sedmome razredu uz Kemiju, Fiziku i Biologiju.

Magdalena Turčinov, 6. r.

U MOJIM MISLIMA

Iako sam sad u pubertetu i moj se život jako mijenja, ja se još uvijek pokušavam naviknuti na njega. Sve to mi malo teže pada i ponekad imam osjećaj kao da se sve ruši.

Što reći o mojim mislima, tamo ima svega i svačega, a glavna misao je o mojoj baki i djedu koji prolaze kroz veliku patnju. Dakle, moji mama i tata su se rastavili prije 10 godina i od tada živim s mamom, a povremeno bih išla k tati. Tata i ja smo bili jako povezani, a najteže mi je bilo kad sam čula da je moj tata preminuo (no od toga ima već 7 godina). Imala sam osjećaj kao da se moje srce raspuklo, no od tuge nisam htjela plakati pred mamom, ali u zadnjih par godina emocije su mi slabija strana.

Isto tako često mi padne na pamet moj rođak Ivan za kojeg bih sve učinila. Naime on je na svoj rođendan skoro preminuo jer je imao problem sa slijepim crijevom. Ivanu se počelo mutiti pred očima i teta je zajedno s djedom i bakom krenula u bolnicu. Kad su došli u bolnicu, Ivan je hitno bio operiran i spašen!

Prije godinu dana moj djed dobio je šećer jer je nezdravo jeo i imao loše navike hranjenja. On i baka su otišli u Poljsku i kad su se vratili, mom djedu je dijagnosticiran rak na želudcu, završio je u bolnici i bio je u jako lošem stanju. Ja sam djeda vidjela nakon 2 mjeseca otprilike i to samo na 5 minuta zato što nije dao baki da me dovede u bolnicu jer nije htio da ga itko gleda dok je slab i spojen na razne aparate... On je sad doma i odmara se. Ja se nadam da će sve biti u redu i vjerujem da će nam Bog pomoći.

Karmen Rakijar, 6. r.

pocetak2018.indd 23 11.2.2018. 22:06:11

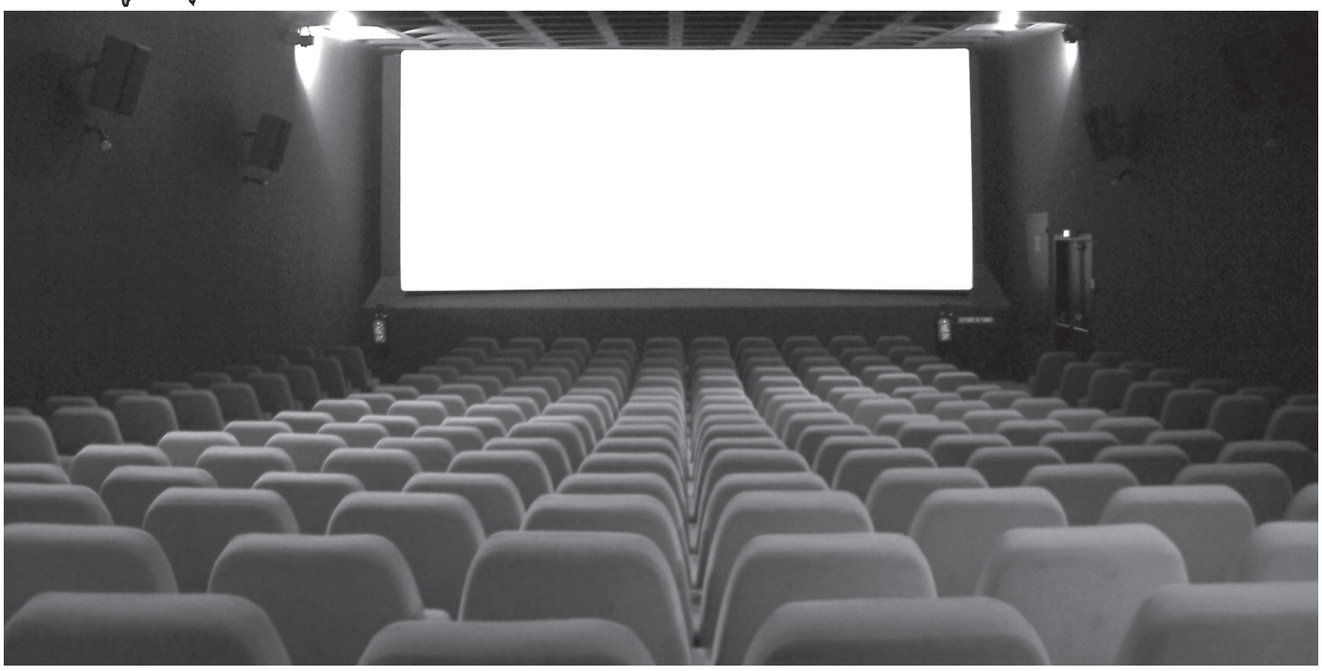

KVIZ O POVIJESTI FILMA

Pripremila učiteljica povijesti Jelena Ćaleta

1. Kino je nastalo 28. 12. 1895. predstavom braće:
a) Grimm
b) Wright
c) Lumiere
d) Carradine

2. Hit predstave bila je prva filmska komedija:
a) Izlazak radnika iz tvornice
b) Poliveni poljevač
c) Ulazak vlaka u stanicu
d) Bebin doručak

3. Smatraju ga filmskim genijem i utemeljiteljem vizualnoga jezika koji je koristila većina glavnih redatelja do 60-ih godina 20. st. Slavljen je kao „Shakespeare ekrana". On je:
a) George Cukor
b) Michael Curitz
c) Carl Theodor Dreyer
d) David Wark Griffith

4. Prvi horor film snimljen je 1896. u Francuskoj, a zove se:
a) Đavlov zamak
b) Leptirica
c) Drakula
d) Frankensteinova zaručnica

5. Prva filmska predstava u Šibeniku održana je 20. i 21. veljače:
a) 1895.
b) 1896.
c) 1897.
d) 1898.

6. Zasad prvi snimljeni filmovi u Hrvatskoj su sedam kratkih filmova o aktivnostima austrougarske mornarice snimljenih u Šibeniku i Puli. Snimio ih je Alexandre Promio:
a) 1898.
b) 1900.
c) 1901.
d) 1902.

7. Georges Melies je 1902. snimio prvi igrani film SF-žanra, a zove se:
a) 20000 milja pod morem
b) Osvajanje Sjevernoga pola
c) Čovjek gumene glave
d) Putovanje na Mjesec

8. Kada su se otvorili prvi stalni kinematografi nazvani su kina za:
a) groš
b) dinar
c) dolar
d) krunu

9. Najpoznatiji filmski komičar je:
a) Buster Keaton
b) Harold Lloyd
c) Harry Langdon
d) Charlie Chaplin

10. Prva vamp glumica je:
a) Theda Bara
b) Clara Bow
c) Ita Rina
d) Lillian Gish

11. Najpoznatiji je glumac 20-ih godina 20. st. („latinski ljubavnik") :
a) Robert Donat
b) Douglas Fairbanks
c) Rudolph Valentino
d) Ramon Novarro

12. Mickey Mouse se prije zvao:
a) Mortimer
b) Felix
c) Minnie
d) Jerrry

pocetak2018.indd 24 11.2.2018. 22:06:11

13. Prvi zvučni film je:
a) Putovanje na Mjesec
b) Rođenje nacije
c) Pjevač jazza
d) Netrpeljivost

14. Najpoznatiji filmski komičarski par su:
a) Stam Laurel i Oliver Hardy
b) Braća Marx
c) Ginger Rogers i Fred Astaire
d) Laurel Bacall i Humprey Bogart

15. Najpoznatija filmska nagrada Oscar dodjeljuje se od:
a) 1920.
b) 1929.
c) 1930.
d) 1932.

16. Prvi igrani film u boji je:
a) Čarobnjak iz Oza
b) Trideset i devet stepenica
c) Becky Sharp
d) Mali Cezar

17. Film noir znači:
a) komedija
b) tragedija
c) crni, mračni film
d) drama

18. Prvi talijanski neorealistički film snimljen 1945. godine je:
a) Kradljivci bicikla
b) Njemačka, nulte godine
c) Rim, otvoreni grad
d) Paisa („Seljak“)

19. Glumica koja se udala za Rainiera III. i postala kneginja Monaka je:
a) Joan Blondel
b) Ava Gardner
c) Grace Kelly
d) Jane Russell

20. Prvi film koji je nagrađen s najvećim brojem Oscara (11) povijesni je spektakl:
a) Ben Hur
b) Quo Vadis
c) Samson i Dalila
d) Egipćanin

21. Redatelj s najviše osvojenih Oscara (4) je:
a) William Wyler
b) John Ford
c) John Huston
d) Frank Capra

22. Prvi i najpoznatiji filmski buntovnik (snimio 3 filma) je:
a) Sal Mineo
b) Rock Hudson
c) James Dean
d) Marlon Brando

23. Najpoznatija filmska „plavuša“ je:
a) Jean Harlow
b) Marlyn Monroe
c) Tippi Hedren
d) Charlize Theron

24. Film Psiho iz 1960. režirao je:
a) Fritz Lang
b) Tod Browning
c) Alfred Hitchcok
d) Paul Verhoeven

25. Glumac koji se proslavio u špageti-vesternima je:
a) John Wayne
b) Clint Eastwood
c) James Coburn
d) Charles Bronson

26. Prvi glumac koji je glumio Jamesa Bonda je:
a) George Lazenby
b) Roger Moore
c) Timothy Dalton
d) Sean Connery

27. Najpoznatiji japanski redatelj je:
a) Akiro Kurosawa
b) Hideaki Anno
c) Yoko Ono
d) Masaki Kobayashi

28. Američki filmski institut proglasio ju je 1999. najvećom ženskom zvijezdom filma, a drži i rekord s najviše osvojenih Oscara (4). Ona je:
a) Greta Garbo
b) Marlene Dietrich
c) Katharine Hepburn
d) Jean Arthur

29. Najkomercijalniji film svih vremena (dobitnik 10 Oscara) je:
a) Kleopatra
b) Titanic
c) Pad Rimskog carstva
d) Prohujalo s vihorom (Zameo ih vjetar)

30. Najskuplji film (300 milijuna dolara) do sada je:
a) Harry Potter i princ miješane krvi
b) Pirati s Kariba: Na kraju svijeta
c) Vitez tame: Povratak
d) Spiderman

31. Leonardo DiCaprio je sa samo 19 godina bio nominiran za Oscara za ulogu u filmu:
a) Titanic
b) Avijatičar
c) Što muči Gilberta Grapea
d) Povratnik

32. Glavni grad svjetske kinematografije je:
a) Bollywood
b) San Francisco
c) Hollywood
d) Santa Barbara

Točni odgovori: 1.c, 2.b, 3.d, 4.a, 5.c, 6.a, 7.d, 8.a, 9.d, 10.a, 11.c, 12.a, 13.c, 14.a, 15.b, 16.c,17.c, 18.c, 19.c,20.a, 21.b, 22.c, 23.b, 24.c, 25.b, 26.d, 27.a, 28.c, 29.d, 30.b,31.c,32.c.

pocetak2018.indd 25 11.2.2018. 22:06:11

Često gledamo različite filmske žanrove. Neki od nas više vole komedije, neki horore ili akcijske filmove. Proveli smo anketu među učenicima i djelatnicima škole o tome koje vrste filmova vole gledati, koji su im filmovi ostali u pamćenju kao najbolji, a koji su ih razočarali i svrstali bi ih u dosadne ili loše filmove.

Sanja Pleslić, spremačica

U kino idem ponekad kad iziđe neki novi film. Najviše volim gledati biografske filmove o poznatim osobama. Najdraži film mi je Leon profesionalac. Volim sve filmove u kojima glumi Jean Reno. Najgori su mi filmovi horori, a najdosadniji SF filmovi.

Alen Skroza, pedagog

Uglavnom u kino idem vikendom i to u Šibenik. Volim napetost i akciju, zato su mi najzanimljivije drame i trileri, posebice Alfreda Hitchcocka. Najdraži mi je film ujedno i proglašen najboljim filmom svih vremena, a to je Građanin Kane u režiji Orsona Wellesa, a odmah do njega bih svrstao film Ptice u režiji Alfreda Hitchcocka. Najgori i najdosadniji filmovi su mi neke domaće komedije.

Snježana Mudronja, kuharica

Idem u kino i svi su mi filmovi zanimljivi. Uživam gledati realistične filmove o svakodnevnim životnim problemima, zato ne volim naučno-fantastične filmove.

Dinko Lucić, učitelj Tjelesnoga odgoja

U kino idem najčešće vikendom i to u Šibenik. Obožavam gledati maštovite filmove s mnoštvom specijalnih efekata poput povijesnih spektakla i naučno-fantastičnih filmova, zato su mi i najdraži filmovi Hrabro srce i Mad Max 2. Najgori su mi filmovi radnjom slični turskim sapunicama, a najdosadniji film mi je Brzi i žestoki 8.

Vanda Vaniček Bilić, učiteljica Matematike

Rijetko idem u kino, a kad odem, najčešće su to animirani filmovi. Volim naučno-fantastične filmove i trilere. Najdraži mi je film Peti element, a najgori mi je film Mumija. Ne mogu se sjetiti najdosadnijega filma jer nisam izdržala do kraja projekcije, toliko je bilo dosadno da sam morala izići van.

Edo Juraga, ravnatelj

U kino idem vrlo rijetko, vikendom, i to u Murter. Volim gledati

pocetak2018.indd 26 11.2.2018. 22:06:13

drame, komedije, ratne filmove. Najdraži su mi filmovi: Forrest Gump, Genijalni um, Život je lijep, Život sa stricem, Schindlerova lista, a najgori Transformeri.

Martina Fantov, knjižničarka

Ne volim kino. Preglasan zvuk, preveliko platno, ljudi koji jedu kokice, uvijek neka glava smeta…Ako me put nanese u kino, onda volim pogledati koju dobru dramu ili psihološki horor. U najdraže strane filmove svrstala bih Dobar, loš, zao i Dim, a odlični su mi i hrvatski filmovi: Breza, Svoga tela gospodar, Mećava. Najgori mi je film Sam u kući. Ne volim gledati akcijske filmove, filmove katastrofe i loše komedije.

Nikola Girin, 7.r.

U kino idem u Murter i obožavam gledati komedije i akcijske filmove. Najdraži filmovi su mi Umri muški i Mamurluk. Najgori mi je film Gospodar prstenova, a najdosadniji su mi filmovi o Harryju Potteru.

Duje Mudronja, 7.r.

U kino idem vikendom i to u Murter. Volim gledati horore, fantaziju i komedije. Najdraži su mi filmovi: Maleficent, Žena mačka, Djevojka sa zimovanja, Sam u kući 2. Najgori mi je film Gospodar prstenova, a najdosadniji filmovi o Harryju Potteru.

Roko Bašić, 7.r.

Ponekad idem u kino i to vikendom. Najčešće u kino idem u Murter i obožavam gledati komedije, zato mi je i najdraži film Mamurluk. Najgori i najdosadniji filmovi su mi o Harryju Potteru.

Antea Kovačev, 7.r.

U kino idem vikendom nekada u Šibenik, a nekada u Murter. Najviše uživam gledati avanturističke filmove. Najdraži filmovi su mi Everything everything i Nerve. Svi su mi filmovi dobri, ali bih ipak kao najdosadniji izdvojila Gospodar prstenova.

Klara Rameša i Sara Langus 7.r.

pocetak2018.indd 27 11.2.2018. 22:06:15

OD MANCHESTERA DO LIVERPOOLA

NEVOLJE NAS PRATE

Isplatilo se učiti. Kao nagradu za odličan uspjeh na kraju šestoga razreda, roditelji su mi obećali putovanje. Saznao sam da su to isto obećali i roditelji mome prijatelju Nikoli, a budući da su naše mame prijateljice, odlučili smo svi zajedno otići na neko putovanje. Priključili su nam se i moji djed i baka. Izabrao sam kao odredište grad Manchester u Velikoj Britaniji jer je u njemu moj najdraži nogometni klub. Budući da je samo tridesetak kilometara od njega udaljen grad Liverpool, a tamo se nalazi Nikolin najdraži nogometni klub, dogovor je pao, krećemo.

Rezervirali smo let iz zadarske zračne luke i napokon 10. listopada krenuli. Let je trajao oko dva sata i stigli smo u kasnim, večernjim satima. Zabljesnula su me svjetla grada, sjajio je kao božićno drvce. U zračnoj luci sreli smo Nikolu Vlašića, brata naše atletičarke Blanke Vlašić, koji igra za Nogometni klub Everton iz Liverpoola, a prije je igrao za Hajduk.

Odmah na početku zadesio nas je peh, majci je ispao i razbio se mobitel u kojem su bili pohranjeni svi naši podatci i dokumenti. Našim nevoljama tu nije kraj. Kad smo trebali krenuti prema hotelu, ušli smo u krivi autobus. Naime, u njemu je bilo mnoštvo beskućnika kojima je taj autobus prenoćište i dom. Platili bi kartu i cijelo se vrijeme vozili, spavali, jeli, grijali se u autobusu. Smrad nas je podsjećao na miris trule ribe s naših murterskih obala. Nikoli i meni sve to pomalo bilo je smiješno pa smo se počeli smijati. Ipak smo uspješno (živi i zdravi) stigli na odredište i smjestili se u Hotel Izzy u centru Manchestera.

ULICAMA MANCHESTERA

To jutro, odmah poslije doručka, imali smo plan posjetiti čuveni Old Trafford, stadion Nogometnoga kluba Manchester United koji je izgrađen 1909.g. te ima 76212 sjedećih mjesta i drugi je najveći engleski stadion nakon Wembleya. Imali smo profesionalnoga vodiča koji nas je proveo cijelim stadionom i prostorijama uz stadion, bilo je odlično.

Iako mom prijatelju nije prijao doručak hamburger s jajem i kobasicama, to nas nije spriječilo da malo divljamo po ulicama grada, a posebice skakućemo oko fontana koje izbacuju vodu iz pločnika. Ako slučajno ljudi ne znaju da su tu fontane, mogu se itekako smočiti. Naravno, ženski dio naše ekipe za to vrijeme obilazio je trgovačke centre.

Da ne bi izgledalo da smo nekulturni Balkanci, moram naglasiti da smo uživali u posjetu muzejima,

pocetak2018.indd 28 11.2.2018. 22:06:15

posebice muzeju u kojem smo pratili razvitak povijesti od pračovjeka pa do danas. Istraživali smo znamenitosti Manchestera, art galerije, katedrale, Muzej industrije, Nacionalni nogometni muzej. Neobičan je bio posjet Kineskoj i Turskoj četvrti jer smo imali osjećaj kao da se nalazimo u tim državama. Ljudi, građevine, mirisi, hrana sve je odavalo neku drugu kulturu, a ne englesku. U Kineskoj četvrti najviše nas je dojmilo bogatstvo tetovaža i lampioni oko velikih građevnih stupova, a u Turskoj četvrti uživali smo u ukusnom kebabu.
Ipak našoj sreći nije bilo kraja kad smo, šećući ulicama, susreli čuvenoga trenera Manchester Uniteda Josea Mourinha. Euforično skakutanje i radosni onomatopejski usklici splasnuli su nakon hladnoga prolaska poznatoga trenera pokraj nas. "Možda nas nije prepoznao", kaže duhovito Nikola.

ULICAMA LIVERPOOLA

Ovaj put doručak je bio pravo zadovoljstvo za nepce, poširana jaja sa slaninom prekrivena holandez umakom i baby špinatom. Mljac!
Dolaskom u Liverpool, čuveni grad Beatlesa i Nogometnoga kluba Liverpool F.C., ostali smo iznenađeni veličinom luke i brodova koji se tamo nalaze. Albertov dok upisan je na UNESCO-ov popis svjetske baštine. Ipak smo mi navikli na našu murtersku marinu s malim brodovima. Zatim smo otišli na poseban otok napravljen samo za turiste gdje su smješteni muzeji. Pogledali smo njihove brodove i njihovu tradiciju gradnje brodova jer i mi imamo Muzej betinske brodogradnje pa da usporedimo.
Muzej roblja nas je osvijestio što se tiče rasizma u svijetu. Pogledali smo kako su bijelci kroz povijest mučili crnce. Kako su ih dovozili iz Afrike kao robove u Ameriku i Englesku. Video u kojem robovi povraćaju od gladi ostavio je snažan dojam na nas obojicu.
Pogledali smo i dio koji govori o potopljenom Titaniku te smo saznali da je na njemu bilo i Hrvata, najviše s prezimenom Čačić.
Razvikani Muzej Beatlesa s mnoštvom gitara nije nam se baš nešto svidio pa smo brzo izišli.
Ulicama Liverpoola susrećemo mnoštvo nama neobičnih ljudi. Jedan čovjek, kad je saznao da smo iz Hrvatske, proderao se na sav glas: "Ja volim Hrvatsku!" Mi smo se u čudu pogledali, zar i veliki gradovi imaju svoga lera, kako kaže ona pjesma. Sjeli smo odmoriti na jednu klupicu. S lijeve strane do nas sjeli su neki čudno odjeveni ljudi obrijanih glava sa samo jednim repićem kose, mislim da su pripadnici pokreta Hare Krišna. S desne strane do nas sjeli su ljudi, po odjeći bih rekao, iz Saudijske Arabije. Multikulturalnost velikoga grada meni je nepoznanica, a djed je prokomentirao da se osjeća kao na murterskim maškarama.

HIPERAKTIVNI NIKOLA

Za kraj otišli smo u break out room, sobu sa zagonetkama. Interesantna je jer ste zatvoreni u sobi i dobivate zadatak po zadatak koji morate logički uspješno riješiti da biste se otključali i izišli iz prostorije. Međutim nikako nam nije išlo, ni nakon sat i pol nismo uspjeli riješiti sve zadatke. Mislim da je problem u tome što su zadatci napisani engleskim jezikom, a nama on ne ide baš najbolje pa nismo dobro razumjeli zagonetku.
Pri povratku, u zračnoj luci, Nikolu je uhvatila hiperaktivnost. Svi su stajali mirno i čekali svoj red, a on je počeo plesati, pjevati i skakutati poput Crvenkapice te je postao sumnjiv.
Odmah su nas sve izdvojili iz reda i krenuli temeljito provjeravati. Nikolu su stavili u detektor baruta, morao je skinuti cipele. Baka se uplašila jer nije znala engleski jezik. Prevrnuli su nam svu prtljagu, ali se na kraju sve dobro završilo. Bili smo nevini i mogli smo nastaviti put. U avionu je Nikola nastavio sa svojim ludorijama tako da je putnica do njega morala zamijeniti mjesto. Umor je ipak učinio svoje i situacija se napokon smirila... do naše sljedeće avanture, Barcelone!

Roko Bašić i Nikola Girin, 7.r.

ipak nismo ljubitelji Beatlesa

pocetak2018.indd 29 11.2.2018. 22:06:15

OSVRT NA EKSKURZIJU

1.DAN

Dana 2. listopada 2017.godine bio je polazak na ekskurziju u Istru. Polazak je bio u 7:30 ujutro, ali našli smo se po dogovoru našega razreda negdje oko 8 h. Svi smo se smjestili u autobusu kako smo htjeli i krenuli smo na put uz pratnju razrednika Stipe i profesorice iz geografije Ivane Finke. Profesorica Ivana vodila je i svoj razred iz Čiste Velike koji ima osmero učenika te smo njih pokupili u Vodicama. Prvo smo išli do Žute Lokve gdje smo stali odmoriti se. Nakon toga preko Senja išli smo u Rijeku. Posjetili smo kulu Nehaj koja se meni dopala po nekom svom specifičnom izgledu zato što je građena u baroknom stilu. U Rijeci tj. na Trsatu posjetili smo marijansko svetište gdje je i crkva Sali. Poslije smo se vozili kroz tunel Učka za Motovun. Oko 14 sati popodne morali smo nešto i pojesti te smo otišli u mali gradić „Veloga Jože“ gdje su nas smjestili u lokalni restoran i poslužili su nam gulaš od istarskoga goveda s domaćom tjesteninom. Ručak je bio vrlo dobar, ali nakon kratke stanke morali smo krenuti za Poreč. Do Poreča smo se vozili otprilike 2 sata. Na ulazu u hotel Plava laguna-DELFIN imali smo malih poteškoća na recepciji jer to nije bio hotel koji smo mi dogovorili s našom agencijom i odmah su svi počeli stvarati negativnu energiju, ali na kraju smo se uspjeli nekako smjestiti i raspremiti do 20 sati jer je u 20 sati bila večera. Večera je bila dobra, ali nije bilo ništa posebno. Večerali smo u velikoj sali i nakon večere smo svi otrčali u sobe i gledali jedan drugome sobu kako to već ide na ekskurzijama. U 21 sati nam je bio pripremljen disko gdje se i nismo baš zabavili prvu večer jer smo svi bili umorni, ali i prostor je bio prevelik pa nismo ni imali osjećaj da smo u disku i onda se izgubila atmosfera, ali sve u svemu i disko je bio dobar. U 11sati disko je bio gotov te smo otišli u svoje sobe.

2.DAN

Ujutro ustajanje u 7 h i odlazak na doručak te poslije doručka krećemo za Pulu gdje nas je trebao dočekati vodič koji će nas voditi po Puli i pokazati

mali predah

pocetak2018.indd 30 11.2.2018. 22:06:16

Arenu. Arena je po mom mišljenju jako zanimljiva građevina koju vrijedi posjetiti i usput naučiti nešto iz opće kulture. Po Puli smo razgledavali stare zidine, a poslije toga dobili smo nešto slobodnoga vremena za nešto prigristi ili popiti kavu. Svi smo se sastali po dogovorenom vremenu i krenuli trajektom prema Brijunima. Vozili smo se oko 30 minuta. Dočekala nas je jedna gospođa s kojom smo se vozili po Brijunima malim vlakićem i slušali predavanje 1 sat. Vidjeli smo slonicu Lenku i papagaja Kokija koji nas je zabavljao svojim rječnikom. U 18:30 bio nam je trajekt za povratak na kopno i onda autobus za hotel. Večerali smo u sali te se otišli spremati ponovno za disko gdje smo upoznali učenike iz novih ekskurzija koje su došle iz Nina i Zadra – točnije okolica Zadra, Vrsi. Svi smo se upoznali i sprijateljili te je druga večer u disku već bila bolja i zabavnija. Poslije diska krenuli smo prema svojim sobama i međusobno smo se družili te oko 12 sati navečer zaspali.

3.DAN

Uobičajeni doručak i polazak ispred hotela u 8:45. Treći dan bio je namijenjen za razgledavanje Po-

ulazak gladijatora

u dobrom raspoloženju

reča – mjesta u kojem smo bili smješteni. Prvo smo posjetili baziliku sv. Eufrazija i centar Poreča, a nakon toga imali smo kratku stanku. Nakon stanke posjetili smo Zvjezdarnicu Višnjan. U blizini Zvjezdarnice nalazi se i jama Baredine. Kroz jamu nas je vodila jedna speleologinja koja nam je objašnjavala nazive stalaktita. Posjetitelji mogu doći do dubine 300 metara (jama se sastoji od četiri dvorane), a dalje mogu samo specijalizirani speleolozi. Odmah je do jame i restoran u kojem smo ručali piletinu s krumpirićima. Naporan dan bio je gotov te smo se uputili u hotel. Večera i disko bili su neizbježni. Bila nam je to zadnja noć. Zabavili smo se u disku s druge dvije škole i bilo je predobro. Na kraju smo se dogovorili s profesorima da nas puste da se miješamo s drugim školama jer su oni svi bili u našem hodniku pa smo se svi jako zbližili i povezali. Kao i svaka generacija, na ekskurziji se nije spavalo. Zadnju večer smo cijelu noć pričali i družili se, i tako dočekali jutro kad smo trebali otići spremiti svoje stvari za polazak kući.

4.DAN

U 7:30 bio je doručak i nošenje stvari u autobus. Prije polaska izgrlili smo se s prijateljima ,koje smo upoznali, te tužni sjeli u autobus koji nas je vodio kući. Po povratku kući išli smo kroz Limski kanal i stali u Rovinj. Razgledavali smo centar Rovinja i dobili nešto sitno vremena kako bismo mogli kupiti suvenire po želji. Oko 21 sat došli smo u Murter, malo tužni (jer je sve završilo) i umorni, ali zadovoljni.

Anamarija Mudronja, 8.r

pocetak2018.indd 31 11.2.2018. 22:06:17

ŠKOLA NEKAD I SAD

Istražili smo kakva je bila škola u vrijeme naših djedova i baka.

DJED NINO

Tjelesni odgoj održavao se na igralištu na Hramini, današnja tržnica. U sklopu škole bila je sportska dvorana u kojoj se moglo samo vježbati na ručnim hvataljkama i konju. Strunjače smo dobili 1972. god. Do 5. razreda najčešće smo igrali graničare, a poslije košarku i nogomet. I mi smo imali teške torbe i puno domaće zadaće.

BAKA ANKA

Igrali smo pigale, vatalice, skrivača, krparice…Danas djeca igraju crne kraljice, gospodare koliko je sati i mislim da je svima u igri bilo dobro.

DJED STAHO

Živio sam s bakom i djedom i nisu mi mogli pomoći ništa oko domaće zadaće. Kad nisam znao riješiti domaći rad, pomogli su mi prijatelji iz razreda. Poslije škole uživali smo u igri na ulici i po polju. Kad bi roditelji došli s posla, pitali bi nas jesmo li gladni, a tek onda jesmo li napisali domaći rad. Navečer nije bilo električnog svjetla pa sam učio uz svjetlost petrolejske lampe.

Frane Juraga i Greta Kurkut, 3. r.

POZDRAV IZ MURTERA

INTERVJU S BAKOM

Zovem se Chiara Juraga i idem u 3. razred Osnovne škole "Murterski škoji". Odlučila sam napraviti intervju sa svojom bakom Željkom da saznam kako je njoj bilo u školi.

Ja: Koliko godina imaš?
Baka: Imam 67 godina.
Ja: Kakva si bila u školi i koji ti je bio najdraži predmet?
Baka: Bila sam dobar đak, a najbolje mi je išla matematika.
Ja: Je li torba bila teška?
Baka: Nije, mi nismo imali puno knjiga.
Ja: Sjećaš li se svojih učitelja?
Baka: Ne baš puno njih, sjećam se samo da mi je razrednik bio iz Tjelesne kulture.
Ja: Što si radila poslije škole?
Baka: Poslije škole sam se igrala s prijateljicama i čitala knjige.
Ja: Jesi li se bavila sportom?
Baka: Da, igrala sam stolni tenis i bila sam prva u općini. Išla sam i na foto sekciju.
Ja: Hvala, bako.

Chiara Juraga, 3. r.

pocetak2018.indd 32 11.2.2018. 22:06:17

INTERVJU S DJEDOM

Učenica sam 3. razreda i željela sam saznati od svoga djeda kako je njemu bilo u školi.

Ja: Koliko imaš godina?
Djed: Napunio sam 81 godinu
Ja: Je li školska torba bila teška?
Djed: Bila je skroz lagana, imao sam dvije bilježnice i par knjiga.
Ja: Kako se zvala tvoja škola?
Djed: OŠ Juran Milan Žute
Ja: Kakav si bio učenik?
Djed: Vragolast, bio sam berekin.
Ja: Jesi li volio ići u školu?
Djed: Paaa…Najviše sam volio tjelesni i glazbeni.
Ja: Kako se zvala tvoja učiteljica?
Djed: Imao sam dvije učiteljice, Gabrijelu i Baricu.
Ja: Kakve si ocjene dobivao u školi?
Djed: Tako-tako, mogle su biti i bolje.
Ja: Bi li se ponovno vratio u školu?
Djed: Od kolijevke pa do groba, najljepše je đačko doba!

Petra Juran, 3. r.

IGRE NAŠIH BAKA

Istražile smo kako su se naše bake igrale kad su bile male.

BAKA ŠIMICA

Igrali smo se pigalo i napale. To je igra u kojoj se pet kamenčića bacaju u zrak i hvataju istom rukom. U igri napale komadić cigle se gura nogom, ali ne smije se zaustaviti na označenoj crti. Popodne bismo šetali po polju. Navečer bismo najčešće igrali graničare. Nismo imali loptu, nego krpar. To je bila stara čarapa punjena krpama. Rado smo preskakali konop i pjevali crven, bijeli, plavi.

BAKA ANE

Kad smo bili mali, igrali smo se na laštik, preskakali konop, igrali badavicu i sakupljali komadiće porculana. Imali smo puzavicu na kojoj smo se puzali, penjali smo se po stablima i lovili cvrčke. Radili smo karijole i vozili se od vrha sela pa sve do Božikove ulice.

Tia Šikić i Mihaela Erceg, 3. r.

pocetak2018.indd 33 11.2.2018. 22:06:17

Ime i prezime:
Josipa Brakus

Učiteljica hrvatskog jezika

Datum rođenja: 18. travnja. 1989
Horoskopski znak: Ovan.
Vaš grad: Drniš.
Čime biste se bavili da niste učitelj: Glazbom.
Kakva ste bili učenica:
Vrlo dobra.
Kako provodite slobodno vrijeme: Ispunjeno.
Najdraže doba godine: Proljeće.
Najdraže doba dana: Večer.
Najdraža knjiga:
Puno ih je…M. Bulgakov: Majstor i Margarita, A. Camus: Stranac, F. Kafka: Preobrazba...
Najdraži film: Forest Gump.
Najdraže jelo: Tjestenina na razne načine, pizza…
Vrsta glazbe: rock'n roll, blues
Kako biste se opisali u tri riječi:
Društvena, vesela, samozatajna.
Životni moto: Ustrajati u vlastitim idealima.

Kako vam se sviđa naša škola:
Ugodno i lijepo mjesto za rad :).

Ime i prezime:
Iva Čeko

Učiteljica talijanskog jezika

Datum rođenja: 4. travnja 1985.
Horoskopski znak: Ribe.
Vaš grad: Šibenik.
Čime biste se bavili da niste učitelj: Profesorica gitare.
Kakva ste bili učenica: Odlična.
Kako provodite slobodno vrijeme: Pjevam u zboru, treniram zumbu.
Najdraže doba godine: Volim sva godišnja doba.
Najdraže doba dana: Cijeli dan.
Najdraža knjiga:
Veronika je odlučila umrijeti, Alkemičar.
Najdraži film: Ljubavna priča.
Najdraže jelo: Volim sva jela.
Vrsta glazbe: Pop, rock, glazba osamdesetih i devedesetih.
Kako biste se opisali u tri riječi:
Vesela, marljiva, ljubazna.
Životni moto: Živi svoj život i pusti druge da žive.

Kako vam se sviđa naša škola:
Ugodno je raditi u vašoj školi. Ugodna atmosfera.

Ime i prezime:
Krešimir Klarin

Učitelj fizike

Datum rođenja: 21. svibnja 1976.
Horoskopski znak: Bik..
Vaš grad: Jezera.
Čime biste se bavili da niste učitelj:
Želio bih biti vojni pilot.
Kakav ste bili učenik: Dobar.
Kako provodite slobodno vrijeme:
Idem u polje, ribarenje, biljar, kartanje, igranje s djecom.
Najdraže doba godine: Proljeće.
Najdraže doba dana: Zora.
Najdraža knjiga:
Paulo Coelho, Alkemičar.
Najdraži film: Forrest Gump.
Najdraže jelo:
Juha od janjetine i pršut.
Vrsta glazbe: Zabavna i klapska.
Kako biste se opisali u tri riječi:
Težak, duhovit, društven.
Životni moto: nemam ga

Kako vam se sviđa naša škola:
Sviđa mi se.

pocetak2018.indd 34 11.2.2018. 22:06:18

Ime i prezime:
Daniela Kljaić

Učiteljica razredne nastave

Datum rođenja: 1.lipnja1972.
Horoskopski znak: Blizanac.
Vaš grad: Šibenik.
Čime biste se bavili da niste učiteljica: More, brodovi, marine.
Kakva ste bili učenica: Vrlo dobra, odlična.
Kako provodite slobodno vrijeme:
Čitanje, filmovi, planinarenje...
Najdraže doba godine: Ljeto.
Najdraže doba dana: Večer.
Najdraža knjiga: Davidsonova Vodoriga i Conardovo Srce tame.
Najdraži film: Gospodari prstenova i Hobit
Najdraže jelo: Gotovo sve. Povrće, ali mogu i pizzu jesti svaki dan.
Vrsta glazbe:
Rock, elektronska glazba, hip hop.
U tri riječi: Nedovoljno ambiciozna, asertivna i pravi prijatelj.
Životni moto: Prepoznaj što ti je važno u životu i oko tog se pošteno trudi i uvijek budi svoja.
Kako vam se sviđa naša škola:
Škola je super! Atmosfera je dobra, kolege su otvoreni i druželjubivi, a učenici su mi stvarno OK.

Ime i prezime:
Ana–Marija Prolić

Učiteljica biologije

Datum rođenja: 25. srpnja 1993.
Horoskopski znak: Lav.
Vaš grad: Šibenik.
Čime biste se bavili da niste učitelj:
Ni s čim.
Kakva ste bili učenica: Odlična.
Kako provodite slobodno vrijeme:
Šetam sa psom, vježbam.
Najdraže doba godine: Proljeće.
Najdraže doba dana: Jutro.
Najdraža knjiga: Otok.
Najdraži film: Lion.
Najdraže jelo: Riba.
Vrsta glazbe: Razno.
Kako biste se opisali u tri riječi:
Vesela, dobra, zanimljiva.
Životni moto: Tko rano rani, dvije sreće grabi.

Kako vam se sviđa naša škola:
Jako mi se sviđa, djeca su vesela i dobra.

Ime i prezime:
Ivan Skočić

Vjeroučitelj

Datum rođenja: 16. stud. 1987.
Horoskopski znak: U to vjerujete?
Vaš grad: Vodice.
Čime biste se bavili da niste učitelj: Vjerojatno bih bio pustolov, nešto vezano uz prirodu.
Kakav ste bili učenik: Lijen, snalažljiv, inovativan, odgovoran.
Kako provodite slobodno vrijeme: Igram se s djecom, vodim skaute i mlade na izlete u prirodu.
Najdraže doba godine: Proljeće.
Najdraže doba dana: Jutro.
Najdraža knjiga: Hobbit.
Najdraži film: Gospodar prstenova.
Najdraže jelo: Juha od gljiva i zapečena blitva sa sirom (mljac).
Vrsta glazbe: Klape, rock.
Kako biste se opisali u tri riječi:
Muž, otac, kralj.
Životni moto: Živi svaki dan kao da je posljednji i ne zaboravi da se Bog brine za svoju djecu.
Kako vam se sviđa naša škola:
Jedna od najboljih u kojoj sam do sada radio.

pocetak2018.indd 35 11.2.2018. 22:06:19

učiteljice, mogu ja

BETINSKI PRVAŠI

Ove godine u Betinu nam se upisalo deset veselih prvašića, pet dječaka i pet djevojčica. U razgovoru s njima saznala sam da im je najdraži predmet tjelesni, a neki vole i hrvatski i matematiku. Naši novi prvašići su veseli, smiješni i radoznali. Vole se igrati i zabavljati kao i mi pa su se vrlo brzo uklopili u našu školu.

Nika Girin, 4. r., Betina

Naši prvaši

Ljeto je završilo i svi su ponovno u školskim klupama. S nama su i novi prvaši pa smo odlučili saznati kako se osjećaju i o čemu razmišljaju.

Veselite li se školi?
Svi: Da!

Što mislite o svojoj učiteljici?
Dora: Dobra je.
Vito: Jako je dobra.
Laura: Jako je prekrasna!

Je li vam teško ujutro ustati?
Svi: Daaaa!

Koji vam je najdraži predmet?
Zara: Hrvatski jezik
Gabrijela: Engleski jezik
Mia: Likovna kultura
Vito: Matematika

Što želite biti kad odrastete?
Ante: Vatrogasac
Dora: Učiteljica
Vito: Youtuber
Zara: Frizerka

naši mali genijalci

u školskoj knjižnici je uvijek veselo

Kako vam je u školi?
Frane: Jako je super škola!
Ante i Filip: Zabavno!
Laura: Škola je super!

Za kraj smo pitali i učiteljicu Matiju Kapov kakvi su njeni dojmovi. Sve ih je pohvalila i rekla da su jako pametni, dobri i poslušni.

Manuela Ježina
i Hana Kurkut, 5.r.

pocetak2018.indd 36 11.2.2018. 22:06:21

DOVIĐENJA OSMAŠI

šmrc, odlaze nam naši osmaši

Kao i svake godine opraštamo se s našim dragim osmašima koji su uspjeli pretrpjeti osmogodišnje školsko mučenje. Kad ih je najviše „pucao" pubertet, morali su poštivati svoje autoritete, jedva, ali jesu. Pitali smo ih što planiraju nakon osnovne škole, njihove dojmove, ali i želje za promjenama. Na kraju su nam dali i pokoji savjet za iduće generacije.

KAKO VAM JE BILO U OSNOVNOJ ŠKOLI?

Magdalena Šikić: Bilo je u redu, ali želim otići i upoznati nove ljude.
Anamarija Mudronja: Kroz školovanje mi je bilo zabavno, ali želim otići i steći nova prijateljstva.
Bartol Bilić: Bilo mi je super!
Matija Fernežir: Odlično, društvo mi je brutalno!
Josip Ježina: Bilo mi je skroz u redu, ali sve što je lijepo kratko traje.
Karla Jelić: Bilo mi je super iako jedva čekam u srednju.

JESTE LI RAZMISLILI KOJU ĆETE SREDNJU ŠKOLU UPISATI?

Magdalena Šikić: Razmišljala sam o školi primijenjenih umjetnosti, ali još nisam u potpunosti sigurna.
Karla Jelić: Ja bih voljela upisati ekonomsku.
Bartol Bilić: Ja bih volio upisati tehničku.
Josip Ježina: Još nisam odlučio.
Anamarija Mudronja: Ja ću upisati 1. ekonomsku u Zagrebu.
Matija Fernežir: Što mi mama kaže, haha.

IMATE LI ŠTO PORUČITI IDUĆIM GENERACIJAMA?

Karla Jelić: Nastavite našu tradiciju ludosti i gluposti.
Anamarija Mudronja: Počnite učiti, posebno u 5. razredu jer će vam na upisima biti žao što niste imali bodove za željenu srednju.
Magdalena Šikić: Ostanite svoji i ne dajte da vas društvo ponese.
Josip Ježina: Čuvajte se kratkih pismenih iz hrvatskoga.
Bartol Bilić: Idite na natjecanja pa nećete biti na satovima haha…

KOJI VAM JE RAZRED BIO NAJTEŽI?

Bartol Bilić: Sedmi.
Anamarija Mudronja: Sedmi.
Karla Jelić: Sedmi definitivno.
Matija Fernežir: Sedmi.
Magdalena Šikić: Sedmi.
Josip Ježina: Peti.

JE LI VAM ŽAO ŠTO ODLAZITE?

Magdalena Šikić: Da, žao nam je što odlazimo i ostavljamo svoje prijatelje, što svatko ide svojim putom, ali još više nas vesele nova prijateljstva.

ŠTO BISTE ŽELJELI PROMIJENITI U NAŠOJ ŠKOLI?

Anamarija Mudronja: Promijeniti raspored sati i više se obazirati na svađe i vrijeđanja koja se događaju među učenicima.
Bartol Bilić: Stop blok satovima!
Magdalena Šikić: Da se malo više uči o životnim preprekama i situacijama, a malo manje uči napamet.
Magdalena Turčinov, 7. razred

pocetak2018.indd 37 11.2.2018. 22:06:21

BISERI IZ POVIJESTI

Sastavila: prof. Jelena Ćaleta

- Kojim pismom pišeš? Arapskim.
- Čime su se bavili stanovnici gradova? Stočarstvom.
- Do kakvih je promjena došlo u povijesnoj znanosti? Izumili su bombu.
- Koja je najpoznatija građevina u Kini? Grčki zid.
- Što je Bostonska čajanka? Bacili su čašu čaja u more.
- Po kome je Mjesec August dobio ime? Po Augustu Šenoi.
- Koji je najveći otok u Velikim Antilima? San Čun.
- Tko je sastavio glagoljicu? Kristofor Kolumbo.
- Sumerani su izumili glimenkasto pismo.
- Zašto je srednji vijek nazvan mračno doba? Jer nije bilo struje.
- Što je konstruirao Robert Fulton? Parobrod.
- Koji čovjek je prvi zrakoplovom preletio Atlantski ocean? Titanic.
- Tko je izradio kip Dmitra Zvonimira u Kninu? Tin Ujević.
- Tko je izumio električnu žarulju? Tomislav.
- Kako su povezani promet i gospodarski razvoj? Za oboje je potreban traktor.
- Tko su Ćiril i Metod? Oni su osnovali ćirilicu.
- Što pokreće automobile? Ugljen.
- Koji kalendar mi upotrebljavamo? Mjesečni.
- Tko je sadašnji Papa? Franjo XII.
- Tko su nomadi? Ljudi koji su bili majmuni.
- Tko je osnivač Franačke države? Kladoving.
- Koje novo oružje je upotrijebljeno u 1. svjetskom ratu? Plinovi.
- Tko je poglavar katoličke crkve? Popci.
- Kako se zove današnji Papa? Sv. Franjo Asiški.
- Što se dogodilo u Februarskoj revoluciji? Staklena noć.
- Čime se gnoji zemlja? Znojem.
- Nacisti su u Kristalnoj noći razbijali vitrine?
- Kako se zvao najdraži konj Aleksandra Velikoga? Kiklop.
- Tko su narodnjaci u Dalmaciji? To su cajke.
- Koji je simbol fašizma? Zvijezda.
- Tko su autonomaši? Ljudi koji popravljaju aute.
- Koje književno djelo su nam ostavili Sumerani? Ezopove basne.
- Minotaur je imao glavu nosoroga.
- Koliko je bilo čuda staroga svijeta? Deset.
- Glagoljaši su svećenici koji drže misu na ćirilici.
- Kako je poginuo Ludovik II. Jagelović? Napala ga je svinja.
- Tko je vođa Oktobarske revolucije? Raspućin.
- Što je napisao Homer? Olijadu.
- Tko je Nikola II. Romanov? Talijanski kralj.
- Barikade su kamenčići.
- Kako se zove himna Europske unije? Lijepa naša.
- Tko je pronašao Romula i Rema? Teta.
- Tko je postao novi predsjednik SK Hrvatske? Ivica Račun.
- Tko je stvorio tzv. Nezavisnu Državu Hrvatsku? Ban Josip Jelačić.
- Tko je provodio germanizaciju u hrvatskim zemljama? Luj XVIII?
- Tko je bio vođa Seljačke bune 1573? Antun Augustinčić.
- Koja se danas dubrovačka ulica nalazi na mjestu nekadašnjega kanala koji je razdvajao otok i kopno? Skradinska ulica.
- Svaki čovjek je rođen kad se rodi (mudra izreka).
- Gdje je Podravina (umjesto pradomovina) Arapa?
- Kako su nazivali kugu? Crna bolest.
- Koja je bila najvažnija austrougarska luka u Istri? Pazin.
- Tko vlada kraljevstvom? Predsjednik.
- Koji narod je nekad živio na području današnje Hrvatske? Sumerani.
- Što je konstruirao George Stephenson? Raketu.
- Što je tvrdio Charles Darwin? Da ljudi i majmuni imaju istoga potomka.
- Što je nacionalizacija? Promjena nacionalnosti.
- U hrvatskom narodnom preporodu se istaknula pjevačica Danijela.
- Sfinga ima glavu lava, a nos čovjeka.

pocetak2018.indd 38 11.2.2018. 22:06:22

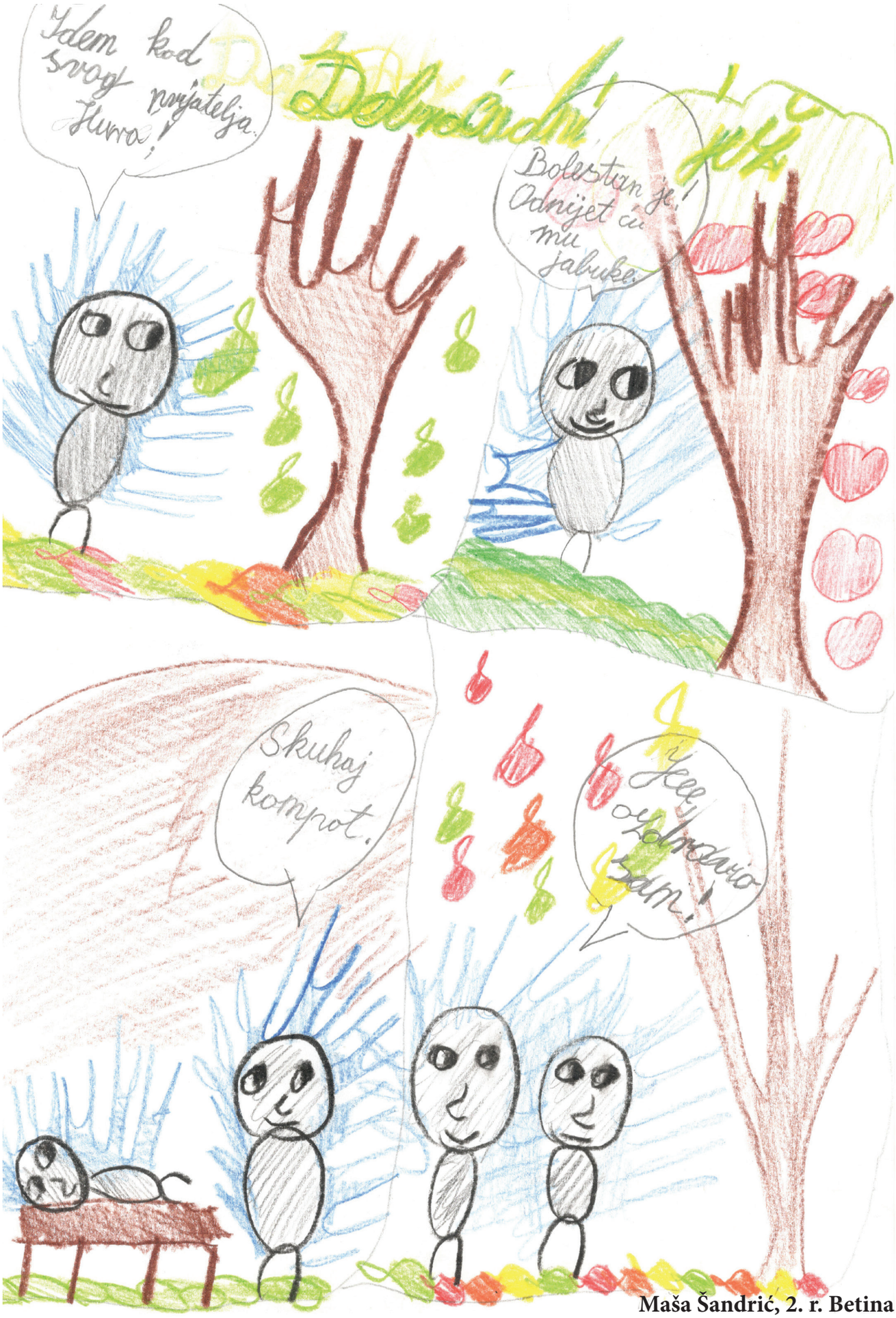

Maša Šandrić, 2. r. Betina

1. RAZRED

2. RAZRED

1. I 3. RAZRED, BETINA

2. RAZRED, BETINA

3. RAZRED

5. RAZRED

7. RAZRED

6. RAZRED

8. RAZRED

4. RAZRED